

De Balans

December 2014 Jaargang 36 nummer 2

*Namens de redactie prettige kerstdagen
En een voorspoedig 2015 toegewenst*

Als jullie dit lezen duurt het nog een weekje of zelfs minder tot het Kerst is. Een traditie waar iedereen, op bepaalde beroepen na, mag genieten van twee vrije dagen om een gebeuren van ruim 2000 jaar geleden te herdenken en -eventueel- te vieren.

Ook als je atheïst, moslim, of wat dan ook bent... U begrijpt, de letter C die Majnu in de vorige editie in de ban wilde doen, keert wederom terug in bijdragen van Jan, Geurt en Arnold. Niks mis mee, zolang de discussie maar gezond is en blijft.

Verder weer een aantal vaste bijdragen zoals de schaakles van Jos, het combineren met Peter, etc. Tevens veel partijen, met maar liefst 40 diagrammen, was gekkenwerk dit keer... Kortom, een bomvolle Balans deze editie! Een voorspoedig 2015 toegewenst, *JT*

Colofon

De Balans is het clubblad van UCS De Rode Loper en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Kopij kun je sturen naar :
redactie@ucsderodeloper.nl

Redactie :
Peter Das
Jos Heesen
John Temming
Tanja Veenstra
Kees Volkers

Voor meer informatie over UCS De Rode Loper:
www.ucsderodeloper.nl

Bezoek ook eens ons forum :
www.ucsderodeloper.messageboard.nl

De Balans is in 1985 herrezen uit de as van het *UCS-Bulletin*. Eerdere voorgangers van de Balans waren *Uw Clubstem* en *UCS-Nieuws*.

UCS De Rode Loper is opgericht op 25 november 1930.

Ereleden van de club zijn Nico van Harten en Jan Polders.

Inhoudsopgave

Gezien de tijdsdruk om dit epos af te krijgen, heb ik moeten afzien van een inhoudsopgave. Had trouwens ook niet gepast...

JT

Schaakles 16: Bewust voorbij gaan aan openingprincipes

Jos Heesen, gebaseerd op een oorspronkelijk idee van Yaroslav Srokovsky.

In de vorige les zagen we hoe belangrijk een ontwikkelingsvoorsprong kan zijn, en anderszijds, hoe gevaarlijk tijdsverlies bij de ontwikkeling van je stukken is. Sinds Tarrasch kennen alle beginners de vuistregel: "*Ziehe in der Eröffnung nicht zwei Mal hintereinander mit der gleichen Figur*".

Zoals vaak met vuistregels: ze gelden in de meeste gevallen, maar er zijn ook uitzonderingen. Soms is het zelfs absoluut noodzakelijk om aan deze regel voorbij te gaan om in het voordeel te komen. Wanneer is dat het geval; wat kenmerkt dan de stelling?

Voldoet de stelling aan een van de volgende vijf kenmerken dan kun je overwegen om een tempo te "morsen":

1. Als de tegenstander zelf deze regel met voeten treedt, dan is het eigen tijdsverlies niet merkbaar.
2. Als de stelling een gesloten karakter heeft en de eigen koning veilig staat.
3. Als er een beloning tegenover staat, bijvoorbeeld:

materiaalwinst, controle over belangrijke velden, lijnen of diagonalen, desorganisatie in het vijandelijke kamp etc.

4. Als je met wit speelt heb je een tempo meer en dat mag je "morsen".
5. Als er snel dames geruild worden, waardoor het gevaar voor de eigen koning afneemt.

Laten we maar eens kijken hoe grootmeesters daar mee om gaan...

Aljechin - Rubinstein, Den Haag, 1921

1.d4 d5 2.Pf3 e6 3.c4 a6

Zwart bereidt d5xc4 voor, om later, als wit Lf1xc4 gespeeld heeft, b7-b5 met tempo en ruimtewinst te spelen. Bovendien kan dan de loper op c8 een goede stek op b7 vinden.

4.c5!?

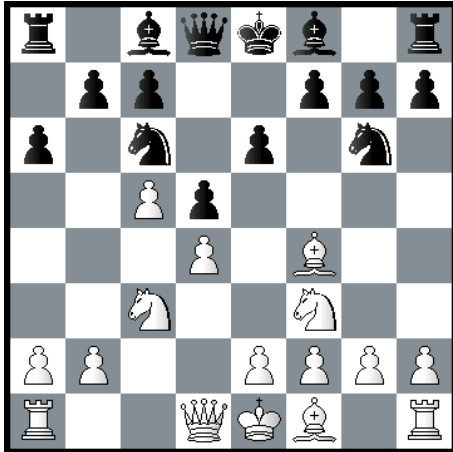
Wit verhindert zwart's plannen, maar...

4...Pc6

Zwart wil zich nu met e6-e5 bevrijden, maar 4...b6! was sterker 5.cxb6 (5.b4?! a5) 5...c5!

Dit speelde Aljechin zelf toen hij in deze stelling zwart had tegen Bogoljubow.

5.Lf4 Pge7 6.Pc3 Pg6

7.Le3!

De enige zet die het bevrijdende 6...e5 verhindert. Het feit dat de loper op e3 de ontwikkeling van de loper op f1 belemmert speelt nu een ondergeschikte rol. Na bijvoorbeeld:

a) 7.Lg3 e5! 8.dxe5 d4 9.Pa4 Le6

10.a3 Dd5 11.b4 0-0-0; of

b) 7.e3 Pxf4 8.exf4 b6 9.cxb6 cxb6 heeft zwart het makkelijker.

7...b6 8.cxb6 cxb6 9.h4!

Met deze opstoot wordt ruimte op de koningsvleugel gewonnen.

9...Ld6?!

Beter is 9...h6! om een verder oprukken van wit's h-pion te voorkomen.

10.h5 Pge7 11.h6!

Wit neemt de hem geboden kansen waar: de zwarte velden op de koningsvleugel worden een zorgenkind voor zwart.

11...g6 12.Lg5!

Wit speelt deze loper voor de derde maal, maar het is effectief: de zwarte velden op de koningsvleugel zijn nu onder controle.. Het zwarte paard had ook al een keer gespeeld, maar dat leverde zwart niets op.

12...0-0 13.Lf6!

De brutale loper speelt voor vierde keer en verhindert f7-f6! Op f6 zal hij zwart een doorn in het oog zijn. De openingsstrategie van wit heeft gezegevierd: Ondanks het tijdsverlies met de loper beheerst wit de koningsvleugel.

13...b5 14.e3 Ld7 15.Ld3 Tc8 16.a4!

Wit start een tweede front op de damevleugel. Aljechin schat in dat zijn voordeel op de koningsvleugel alleen niet voldoende is voor de winst, dus probeert hij een tweede zwakte te creëren.

16...b4 17.Pe2 Db6 18.Pc1!

Het paard wil naar c5. De zwarte lichte stukken zullen na 18...Pa5 19.Pe5 nauwelijks nog kunnen bewegen.

18...Tc7 19.Pb3 Pa5 20.Pc5! Pc4

De pion c5 is giftig: 20...Lxc5 21.dxc5 Dxc5 22.Ld4 Dc6 (22...Dd6 23.Le5 Db6 24.Lxc7 Dxc7 25.Lxa6+-) 23.Pe5 Db7 24.Pg4 f5 25.Pf6+ Txf6 26.Lxf6 Kf7 27.Le5±

21.Lxc4 dxc4 22.Pe5 Lxe5

23.Lxe7?!

Niet het beste, beter was: 23.Lxe5! Ta7 24.Pe4 Pd5 25.Ld6 Tc8 26.Lc5 Dc7 27.Df3 f5 28.Pd6 Td8 29.Lxa7 Dxa7 30.Pxc4+-

23...Ld6

Of 23...Te8 24.dxe5 Txe7 25.Df3! f5 (25...Dxc5? 26.Df6+-) 26.exf6 Tf7 27.Pxd7 Tcx7 28.0-0±

24.Lxf8 Lxf8 25.Pxd7 Txd7 26.a5!

Technisch gespeeld. De zwarte a-pion is op a6 (niet op de kleur van zijn eigen loper) een makkelijker doelwit dan op a5, waar zwart hem anders had neergezet.

26...Dc6 27.Df3 Td5 28.Tc1 Dc7

29.De2

De rest is techniek en dat kunnen we wel aan Aljechin overlaten!

29...c3 30.bxc3 bxc3 31.Dxa6 Txa5

32.Dd3 La3 33.Tc2 Lb2 34.Ke2

Dc6 35.f3 f5 36.Tb1 Dd6 37.Dc4

Kf7 38.Dc8 Da6+ 39.Dxa6 Txa6

40.e4 g5 41.Kd3 Kg6 42.d5 fxe4+

43.fxe4 exd5 44.exd5 Ta4 45.Td1

Kxh6 46.d6 Kh5 47.d7 Ta8 48.Ke4

Td8 49.Kf5 Kh4 50.Th1+ Kg3

51.Th3# 1-0

Aljechin - Rabinowitsch, Baden-Baden, 1925

1.d4 Pf6 2.c4 e5 3.dxe5 Pg4 4.e4

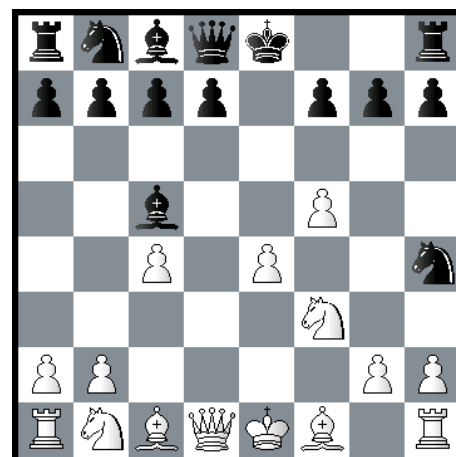
Geeft direct de pluspion terug, maar krijgt er een sterk centrum voor.

4...Pxe5 5.f4 Pg6?!

Niet het beste, zwart moet nu steeds met de dreiging f4-f5 rekening houden. Beter was 5...Pec6.

6.Pf3 Lc5 7.f5! Ph4?

Nu was 7...Pe7 bijna verplicht, hoewel wit na 8.Lf4 d6 9.Pc3 Pbc6 10.Dd2 een duidelijk voordeel heeft.

8.Pg5!

Wit speelt voor de tweede keer met zijn enige ontwikkelde stuk en krijgt daarmee een gewonnen stelling vanwege de catastrofale positie van het zwarte paard op h4.

8...De7 9.Dg4 f6 10.Dh5+!

Een belangrijke zet. Wit dwingt er een verzwakking van de zwarte velden mee af.

10...g6 11.Dxh4 fxc5 12.Lxg5

Wit heeft nu én een pion meer én een betere stelling. Voor een speler als Aljechin is de rest techniek.

12...Df7 13.Le2 0-0 14.Tf1 Pc6 15.Pc3 Pd4 16.fxc6 Dxc6 17.Txf8+ Lxf8 18.Lh5 Db6 19.0-0-0 Lg7 20.Tf1 Pe6 21.Lf7+

Wit ruilt eenvoudig alle stukken af die de zwarte koning beschermen.

21...Kh8 22.Lxe6

Nog beter is 22.Lh6! Pf8 23.Lxc7+ Kxc7 24.Ld5+-

22...Dxe6 23.Lf6 1-0

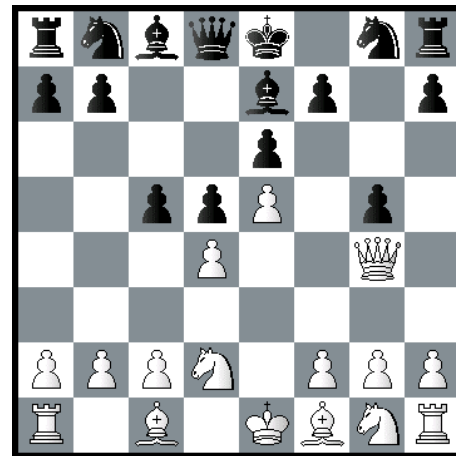
**Srokowski - Wagener , Remagen,
2001**

1.e4 e6 2.d4 d5 3.Pd2 Le7 4.e5

Nu zal het niet eenvoudig zijn om het paard op g8 te ontwikkelen.

4...c5 5.Dg4 g5?!

De zet van Morozewitsch, die alleen zin heeft als zwart ook tot h5 kan komen. Daarom speelt wit...

6.Dh5!

Deze manier om h7-h5 te verhinderen kost tijd, maar dit is een uitzonderlijke situatie: de witte dame staat zeer sterk en comfortabel op h5; ze kan een onaangename druk op de zwarte stelling uitoefenen (de pionnen g5 en f7) en zwart kan haar niet eenvoudig verjagen.

6...cxd4

Beter was 6...Pc6

7.Pdf3 Pc6 8.Ph3!

Nog een “foute” zet, maar ook deze is verantwoord: de druk op de pion op g5 wordt er mee verhoogd.

8...Dc7 9.Phxg5 Pxe5

Of 9...Lxg5 10.Dxg5! Pge7 (10...Pb4
11.Pxd4 Pe7 12.c3 Pbc6 13.Pb5+-)
11.Ld2 Pg6 12.Lb5 Ld7 13.Lxc6
Lxc6 14.Lb4 La4

10.Lb5+ Ld7

Een koningszet is niet beter:

a) 10...Kf8 11.Pxh7+ Txh7 12.Dxh7
Pxf3+ 13.gxf3 Da5+ 14.c3 Dxb5
15.Tg1 Lf6 16.Txg8+ Ke7 17.Dh6+-
; of

b) 10...Kd8 11.Kd1!+- Pf6 12.Pxe5
Pxh5 13.Pgxf7#

11.Pxe6!

De beslissende zet! De zwarte
stelling stort als een kaartenhuis
ineen.

11...Pxf3+ 12.gxf3 Dd6

Of 12...Da5+ 13.Ld2 Lb4
(13...Dxb5?? 14.Pc7+-) 14.Lxd7+
Kxd7 15.Dxf7+ Pe7 16.0-0-0 Lxd2+
17.Txd2 Dxa2 18.Pc5+ Kc6
19.Pb3+-

13.Lxd7+ Kxd7 14.Pxd4 Te8

15.Le3 Db4+ 16.c3 Dxb2 17.Dxd5+ Kc8

Of 17...Ld6 18.0-0 Pe7 19.Dxf7
Thg8+ 20.Kh1+-

18.0-0 Pf6 19.Dc4+

Zwart gaf op wegens: 19.Dc4+ Kb8
20.Tab1 Da3 21.Txb7+ Kxb7
22.Dc6+ Kb8 23.Lf4+ Ld6 24.Tb1+

Rodriguez Vargas - Hort , Las Palmas, 1975

1.d4 Pf6 2.Lg5 c5 3.d5 Pe4

Dit is niet echt tempoverlies omdat
het paard de looper aanvalt die dus
ook weer moet spelen.

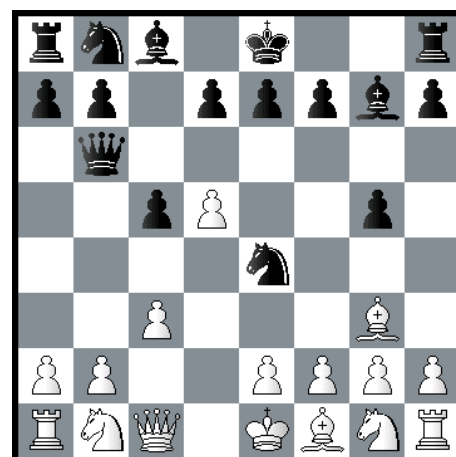
4.Lh4?!

Beter is 4.Lf4 om b2 te blijven
dekken, want zwart speelt...

4...Db6

Zwart's hoofdplan is de jacht op de
loper op h4, maar combineert dat
met een aanval op b2.

5.Dc1 g5 6.Lg3 Lg7 7.c3

7... Dh6!

Zowel de dame als het paard hebben
ieder twee keer gespeeld, maar

daarbij geen tijdsverlies geleden omdat de witte stukken nog geen activiteit hebben kunnen ontplooiën. Zwart dreigt nu met P_{xg3}, waarna wit met de f-pion moet terugslaan en daarmee zijn pionnenstructuur en de zwarte velden verzwakt.

8.Lxb8

Wit geeft zijn looper voor een nog onontwikkeld stuk: een succes voor zwart. Bovendien heeft zwart nu het looperpaar en een wat betere stelling.

8...Txb8 9.Pd2 Pxd2 10.Dxd2 b5

Zwart wil de werking van zijn looper op g7 versterken met b5-b4.

11.Pf3 b4 12.P_{xg5} bxc3 13.bxc3 Da6!

De zwarte dame kent geen rust: ze streeft naar a3 om de witte koning lastig te vallen.

14.Tc1

Dreigt onaangenaam Tb1.

14...Da3 15.e4 Tb1! 16.Kd1 Lxc3 17.Dc2 Txc1+ 18.Dxc1 Db4 19.Ld3 Tg8 20.Pf3 T_{xg2} 21.Tg1 Da4+ 22.Dc2 Dxc2+

Dit eindspel is geen probleem voor zwart.

23.Kxc2 T_{xg1} 24.P_{xg1} Ld4 25.Ph3 d6 26.Lf1 h6 0-1

Onderweg naar morgen

Jan H. Prins

Ik ben geen grootse verhalen verteller, maar zo nu en dan heb ik iets te zeggen.

Laat ik beginnen wanneer en hoe ik lid ben geworden van deze club. Dat is al heel wat jaren geleden, om precies te zijn 1 september 1972. Toen ik de middelbare school met goed gevolg had verlaten, ben ik lid geworden van de Utrechtse Christelijke Schaakvereniging, opgericht op 25 november 1930. In die tijd waren er vele schaakverenigingen in Utrecht. Vaak wijkgebonden, maar sommige verenigingen waren ontstaan doordat mensen met eenzelfde levensbeschouwelijke overtuiging daarvoor kozen. De christelijke achtergrond was voor mij destijds de doorslaggevende reden om lid te worden van UCS en niet van, bijvoorbeeld, de Schaakvereniging Overvecht, de wijkvereniging van Utrecht waar ik toen woonde. Het 'oude' Bogermanshuis, een herensociëteit, was onze thuishaven en niet een zaaltje van een kerkgebouw, waarin zovele andere verenigingen de clubavond hielden.

Het is wel opmerkelijk dat vooral wijkgebonden verenigingen in zo'n zaaltje één keer per week gastvrij werden ontvangen en door een al oudere dame (soms een heer) van koffie en frisdrank werden voorzien.

Die wijkgebonden verenigingen zijn er nagenoeg niet meer, maar UCS wel! In de loop der tijd veranderde ook mijn club, dat werd soms zelfs als klup gespeld. Onze kenmerkende gastvrijheid doet vele mensen van verschillende pluimage, met andere ideeën en zelfs met andere overtuiging lid worden. De Utrechtse Christelijke Schaakvereniging werd UCS De Rode Loper, maar de statuten bleven onveranderd, als eerbetoon aan hen die onze vereniging zo lang geleden hebben opgericht.

Daarom vind ik het fijn dat de ALV nog steeds begint en eindigt met gebed of zoals onze voorzitters Marcel en nu Geurt in plaats daarvan een moment van overdenking houden. Dat geeft ruimte aan wie we zijn: verschillend maar verbonden door dezelfde passie: schaken!

Van de bestuurstafel

Geurt van de Wal

De bestuurstafel stond op 10 november bij mij thuis, met het voltallige bestuur inclusief Seth, die als nieuwe penningmeester zijn debuut maakte. Hij heeft alles onder controle, zo werd snel duidelijk, dus Majnu heeft een waardig opvolger.

Ander goed nieuws: we kunnen dit seizoen al vijf nieuwe Rode Lopers noteren: Henk Enserink, Yvo Griffioen, David Knight, Marcel Scholten en Mitchell Wallace. Welkom mannen en heel veel succes!

Onder de kerstboom kunnen we ook terugkijken op een geslaagd rapidtoernooi, het 30ste alweer. Bomvolle zaal, digiborden en de WK-match live, goeie sfeer, mooie winnaars. Al met al een prachtig visitekaartje van onze club. Ook de externe teams doen het prima, met een extra pluim voor het vierde, dat krachtig aanstuurt op handhaving in de 2de klasse, hulde!

Op de bestuursvergadering hebben we het op mijn initiatief gehad over de christelijke signatuur van onze vereniging, nu Majnu in de Herfstbalans de discussie over het gebed op de ALV is begonnen. Zie ook de reactie van Jan hierop in deze Kerstbalans. Ik was benieuwd hoe de bestuursleden hierover denken. Om met mezelf te beginnen: ik kom uit

de goed gereformeerde Gelderse klei, maar heb er niks mee, met het geloof. Ik ben lid geworden van de Rode Loper omdat het mij een gezellige club leek, de C van christelijk nam ik op de koop toe. Dat ik als voorzitter volgens het reglement de ALV met gebed moet openen en sluiten, knelde wel. Daarom heb ik er een stiltemoment van gemaakt. De statutaire bepaling dat de vereniging de Bijbel als haar grondslag aanvaardt, is wat mij betreft een dode letter, net als de C in onze naam.

Dit maakt nieuwsgierig naar de discussie in het bestuur. Nou, die was er amper. Niemand van ons heeft iets met het geloof, niemand heeft er ook veel tegen. Het is voor ons geen prangende kwestie, hoeft ook niet per se op de agenda. Mag wel natuurlijk. En als dat gebeurt en we willen als club van het gebed af, dan liefst ook de bijbelse grondslag en de C schrappen, zo bleken wij allemaal te vinden.

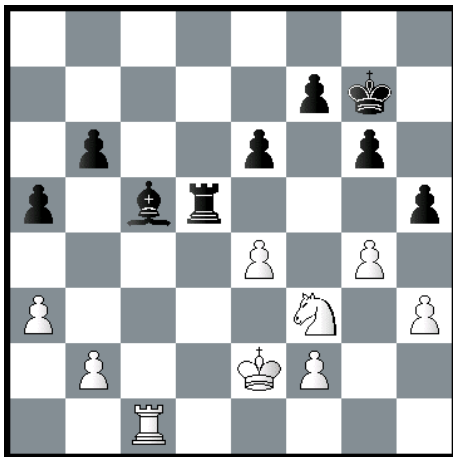
Mochten we onze bijzondere signatuur verliezen, worden we dan een 'normale' club? Nou nee: we blijven graag een bijzondere club, waarvan de leden schaken combineren met een gezellige ambiance en waarvan velen zich actief inzetten voor de club. Het resultaat is groei en bloei, dat moet nog lang zo blijven!

Vierde wint op humorloze wijze van Woerden

Jaap-Hein Vruggink

Na ons debacle tegen Oud-Zuylen, waar we grappend en grollend ten onder waren gegaan, moest het nu anders. Het was tijd voor ouderwets resultaat-schaak met het slot op de deur: remise is prima, & geen genade als de tegenstander een fout maakt. Daarom ook een wedstrijdverslag zonder franje. Geen grappen nu. Ter zake.

Het eerste punt kwam op naam van René, wiens tegenstander niet kwam opdagen. Dat schoot meteen goed op. Ronduit briljant waren de bordes 5,6 en 7. Daar bewezen Tanja, Nico en Piet dat ze de instructies uitstekend hadden begrepen door staccato drie halfjes te noteren. Dat ziet een captain graag. Onze snelle counters op de eerste 3 bordes beslisten de zaak: Marcel speelde stug door in een remisestelling. We laten Marcel zelf even aan het woord:

We komen de stelling in na de 26e zet van wit. Er is in een tamme

opening vooral veel op d5 geruild, maar zwart kon zich door de aanwezigheid van een loper tegen een paard en vooral de grotere activiteit op voordeel hopen. Daarom ben ik wat aan de koningsvleugel gaan morrelen, maar voorlopig levert het nog niets op.

26... Td8 27.gxh5

Vergezeld door een remiseaanbod. Maar ik vond mezelf wel iets beter staan, dus ik dacht, ik melk nog even door.

27... gxh5 28.Tg1+ Kf6 29.Tg5 Th8 30.e5+ Ke7

Inmiddels begon ik enige spijt te krijgen van het weigeren van het remiseaanbod, zwart kan geen kant op.

31.Pd2 Ld4 32.b3 f6

(zwart moet iets om los te komen)

33.exf6

Tijdens de partij was ik bang voor 33.Tg7+ Ke8 34. exf6 Lxf6 35. Tb7 en dit lijkt mij ook inderdaad beter.

34.Tb5 Ld4 35.Pe4

35. Pf3 is een sterke zet die wij beiden volledig gemist hebben, de loper moet de dekking van b6 opgeven

35... e5 (Simpel en goed, de toren moet geactiveerd worden)

**36.Pg3 Ke6 37.f3 h4 38.Pe4 Tg8
39.Kd3**

wit heeft het reeds erg moeilijk, mijn engine geeft hier a4 aan om de toren eindelijk in het spel te brengen, want nu volgt op b4 alweer a4.

39...Tg1 40. f4 Tg3!

Ik had wits zet volledig gemist, gelukkig heeft zwart deze sterke zet, anders ruilt zwart op e5 en is het zwarte voordeel compleet verdwenen

41. Ke2?

Dit is meteen uit, op andere zetten was ik Kf5 van plan. Er kan bijvoorbeeld volgen: 41. Kc2 Kf5 42. Pg5 Kxf4 43. Pe6 Ke4 44. Pxd4 exd4 45. Txb6 Tc3 gevolgd door Txb3)

41...Te3+ Wit geeft het op.

Geurts externe debuut voor de Rode Loper - na een uitstapje van vijf jaar naar de Damrakers - draaide uit op een deceptie. Zijn gambiet tegen Leo de Vos sloeg in korte tijd geheel

dood. Tegenover de geofferde pion stond een schamel voordeeltje, dat allengs verschrompelde tot helemaal niets. Geurt zat -in zijn eigen woorden- "scheppingsloos achter het bord, Leo deed alles goed en won verdiend."

Onze zakelijke aanpak leverde wel verwijten op van de tegenstander. Woerden vond ons humorloze import-Utreeters. En als we al in het bezit waren van humoristische vaardigheden, dan ontbeerden we toch zeker de befaamde Utrechtse humor. We kregen direct allerlei voorbeelden van Utrechtse humor voorgeschoteld. Die voorbeelden waren heel grappig, maar ik was op een missie. Ik mocht niet lachen. Ik moest mijn ernst bewaren: het ging om de punten. Eyes on the prize.

Ik begrijp dat de lezers van de *Balans* graag die goede Utrechtse grappen willen lezen, maar soms moet een captain kiezen. Mijn excuses. Een andere keer weer.

Foutenfestival in Almkerk eindigt gelijk

Jaap-Hein Vruggink

Na de even verdiende als noodzakelijke overwinning op Woerden was het zaak om door te pakken. Tegen Almkerk. Dat is een heel ander koekje. Om te beginnen de reis. Voor een Stichts-Gooise Schaakclub ligt Almkerk heel erg zuidelijk. Enige weken geleden wisten kenners aan de bar op de Boorstraat dat Almkerk een Brabants dorp is. Een rondje later herinnerde iemand zich dat Almkerke misschien wel de enige schaakclub uit Vlaanderen in de Nederlandse schaakcompetitie is. Een ander meende dat het zelfs in Wallonië ligt. Uiteindelijk hieven we juichend het glas op onze legendarische reis naar Almkerque-sur-Meuse, een voorstadje van Parijs, op zo'n 400 kilometer van de Franse hoofdstad.

Het was dus met lichte stress in het lijf dat wij op 1 december vertrokken naar deze *banlieu*, beducht voor roof, autobranden en wat niet al. Dat viel reuze mee. Sterker nog, Almkerk is een alleraardigst dorp met een bijzonder sympathieke schaakvereniging. Ze vonden het ook niet erg dat wij door files en vergeetachtige Johans te laat arriveerden.

Mijn strijdplan was grosso modo als volgt: wij zien remise als een nobel resultaat, planten onze hakken in het zand, en we schaken onverzettelijk naar de teamoverwinning! Een mooi

plan, zo op papier, maar het verliep toch weer anders.

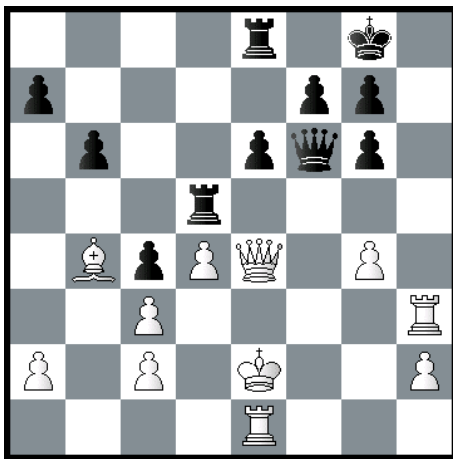
Het begon wel goed. Niets dan lof voor Piet, die het psychologisch belangrijke eerste punt noteerde. Johan van der Sluis behaalde vervolgens een keurige remise. Tanja deed hetzelfde. Een uitstekend begin!

Hoewel, Tanja was minder tevreden. Omdat zij geen duidelijk plan heeft tegen de Caro-Kann, raakte ze verzeild in een mindere stelling met een lelijke dubbelpion op haar koningsvleugel. In haar eigen woorden: "Toen werd ik pas een beetje wakker en heb mijn uiterste best gedaan remise te realiseren. Met succes, maar ten onrechte als je het mij vraagt. Ondanks een zwarte vrijpion op de c-lijn (geblokt door mijn actievare koning) bleef zwart hangen in een spelletje met zijn paard rond mijn drie pionnen op de koningsvleugel. Omdat ik daar ook een paard had, viel er eigenlijk niets te halen. Maar ik kon verder ook niets, omdat dat paard daar dus moest blijven. Mijn tegenstander zag niet dat hij relatief simpel kon winnen als hij zijn paard richting vrijpion bracht, wat nog een hele toer was, maar het kon volgens mij wel."

Ik wil hier nog wel bij aantekenen dat in de sinterklaastijd witte paarden traditioneel een streepje voor hebben.

Op de andere borden heerste ondertussen paniek. Johan Kerssies en Nico gingen ten onder. Marcel Scholten zag iets over het hoofd en verbroddelde een zeker punt. Gelukkig gebeurde op bord 4 hetzelfde in ons voordeel.

Bram Capelle – Jaap-Hein.

Jaap-Hein heeft met zwart net hxc6 gespeeld en ligt als een sufgeknuppeld zeehondje op het wad te wachten op de genadeklap. Die kwam niet. Zijn tegenstander vond met **37. Dxd5** de enige verliezende zet op het bord en gaf onthutst op. Daarmee was de stand 4-3 en verzamelde iedereen zich om het bord van supersub [redacted] [redacted], die in grote tijdnood het pad naar de overwinning vond. Hieronder zijn partij, met commentaar van [redacted] zelf:

Marien de Jonge - [redacted] [redacted]
(DRL4, bord 3)

1.e4 e5 2.Pf3 Pf6 3.Pxe5 d6 4.Pf3 Pxe4 5.d3 Pf6 6.Le2 Le7 7.b3 Pbd7
Vreemde zet, want het blokkeert de looper en de dame

8.Lb2

Ik pak hier de diagonaal, maar zie wel dat de c en d-pion een beetje achter blijven.

8...O-O 9.O-O Te8 10.Te1 Pd5

De stelling was bijna symmetrisch, maar nu helpt zwart om de boel in beweging te zetten.

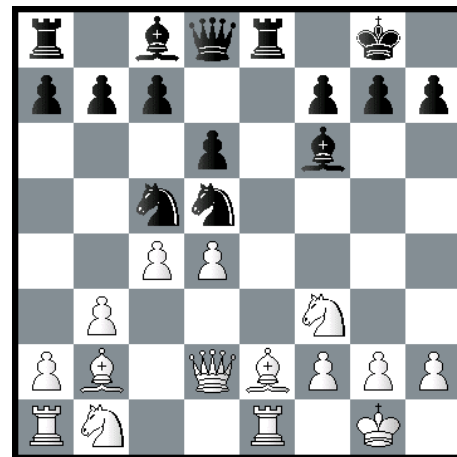
11.Dd2

Lijkt vreemd, maar is ter voorbereiding van de opmars van de c en d pionnen. De dame zorgt er voor dat het paard op d5 niet naar b4 of f4 kan.

11...Lf6 12.d4

Nu kan ik langzaam beginnen met mijn pionnen naar voren te schuiven en het paard opjagen. Na de volgende zet wordt het makkelijker, want dan heb ik twee paarden die ik kan opjagen. De volgende zes zwarte zetten zijn allen met paard

12... Pc5 13.c4

Pe4 14.Dc1 Pb4 15.a3 Pc6 16.d5 Pe5 17.Pbd2

Eindelijk goed ontwikkeld. Nu kan het centrum opgeschoond worden.

17...Pxf3+ 18.Lxf3 Lxb2 19.Dxb2 Pc5 20.Dc2

Even oppassen voor het paard vorkje op

20...d3 Pd7

Zwart staat nu gedrongen en slecht ontwikkeld. Ik kan in de aanval.

Eerst

maar de pijlen richten op h7.

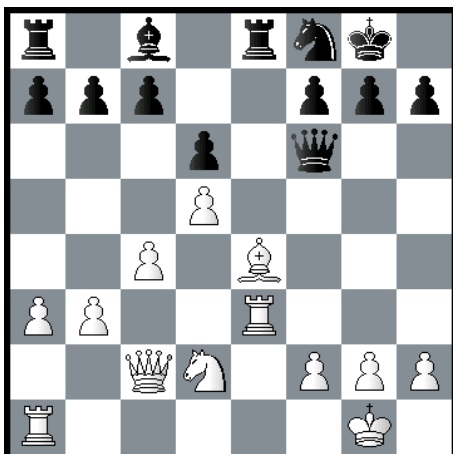
21.Le4 Pf8

Een vreemde zet. Ik had Pf6 verwacht of (achteraf bezien) g6.

22.Te3

De bedoeling was om de torens te verdubbelen en dan te kiezen tussen het paard erbij halen of de toren via de h of g lijn ook aan te laten vallen. Zwart werkt echter dusdanig mee dat ik andere opties krijg. Df6 Ineens zie ik dat slaan op h7 lucratief is. Wat kan er gebeuren: a.Pxh7, Txe8+! Pf8, Te1 en een stuk + pion gewonnen. b.Kh8, Txe8 DXa1+, Pf1 (of Db1) b7 en een pion gewonnen met een onbeweegbare stelling voor zwart. Het werd een variant van b.

22.... Df6?

23.Lxh7+ Kh8 24.Txe8 Dxa1+ 25.Pf1 Lf5

Die zag ik niet aankomen. Loper slaan zou het materiaal weer in balans brengen. Dan maar het paard.

26.Txf8+ Txf8 27.Dxf5

Heeft als nadeel het loslaten van de b-pion. Het voordeel is dat ik kan dreigen met aftrekschaakjes en andere ongein.

27...Dxa3 28.Dh3 Dh5

Heeft hetzelfde effect, maar dekt niet de b pion. Desondanks zou zwart niet mogen slaan vanwege Dxb3,Lc2+! Te8 Gedwongen om mat te voorkomen via Lg6+ Kg8, Dh7++

29.Lf5+ Kg8

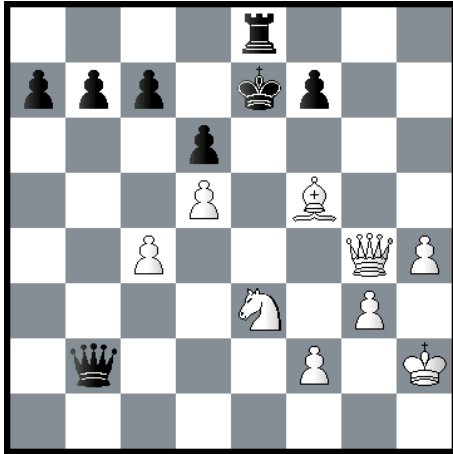
En nu weer keuze: de pionnen op b3, c4 en d5 behouden en het paard in het spel betrekken of agressief ook de g7 pion vangen en dan een wedren op de h en a lijn zien van promoverende pionnen. Ik had hoop op nog wat meer als ik de koningsaanval zou doorzetten, dus koos ik voor pionnenruilen.

30.Dh7+ Kf8 31.Dh8+ Ke7

32.Dxg7 Dxb3 33.Dg4 Dc3 34.h4 Dh8 35.Ne3 Da1+ 36.Kh2 De5+ 37.g3 Db2

Mijn stukken staan in stelling en ik kan aan de slag met de h pion. Wel even

opletten dat de zwarte dame niet ineens bij mijn koning staat en bijvoorbeeld eeuwig schaak eruit weet te persen. Inmiddels staan we 4-3 achter en moet ik dus winnen.

38.Dg5+ Kf8 39.Df4 a5 40.Le6

Een leuk zetje. De zwarte toren staat nu helemaal buitenspel.

40...Te7 41.Pg4 Dg7 42.h5 a4

De tijd begint te spelen. Ik heb nog zo'n 3 minuten (en achteraf bleek dat de klok niet bijtelde) en ik kijk toch wel angstig naar de a pion. Toch heb ik het gevoel dat het goed komt en dat ik het kan beslechten.

43.h6 Dh8 44.Lf5 Te1

Au! Definitief fout van zwart. Nu kan ik de toren buiten sluiten.

45.Le6 Dh7 46.Pf6 Misschien was Df6 hier beter: Ke8 (om mat tegen te

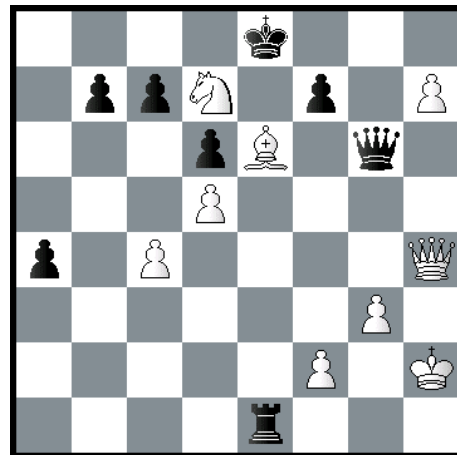
gaan), Dg7 en dame moet geruild worden om mat op f7 tegen te gaan. De witte pion promoveert tenslotte.

46...Dg6 47.Pd7+ Ke7 48.Dh4+

De dame achter de promoverende pion met een schaakje en het is zo voorbij. Mijn tegenstander gaat nog even diep nadenken.

48...Ke8 49.h7

We zien beide dat het mat gaat (ik had nog niet berekend dat dit in 6 zetten ging). 1-0

En hiermee is invaller [redacted] de *Herbstteammeister* van het vierde! Driewerf hoera!!

Midgetgolf Bilthoven

Julianalaan 282
030-228 1154
0343-457784

www.midgetgolfbilthoven.nl

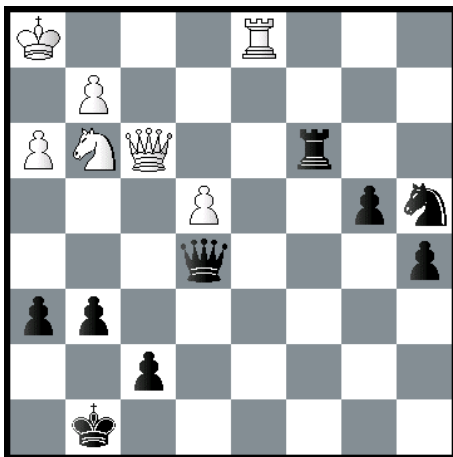

Van april tot oktober van 10 - 22 uur. In oktober de
weekenden geopend van 11 - 18 uur volgens afspraak.

Verneukeratief straal gewonnen staan

door Kees Volkens

Twee weken geleden speelde ik tegen Henk van Lingen een partij waarbij ik al vroeg riant stond, maar het lang duurde voordat ik het positionele voordeel kon verzilveren. Uiteindelijk wist ik Henks pionnen op de damevleugel op te ruimen en had ik (met zwart) een gewonnen stelling. Fritz gaf +3 en nog wat. Toen Henk kort daarna ook nog eens het gewraakte 37.h3 speelde, en ik daarop antwoordde met Tc8-c3! stond het volgende op het bord:

stelling na 37..., Tc8-c3

'Tijd om op te geven, vriend!' denk je dan: wit stond al verloren en verliest nu ook nog een paard!

Helaas vinden veel spelers het moeilijk om een verloren stelling op te geven en gaan ze veel te lang door. Ik zag vorige week in onze interne een schaker, die ondekbaar mat in twee zou gaan, een half uur met een capuchon over zijn hoofd

naar de stelling staren. Misschien hoopte hij op een onverwachte wending die het smadelijke verlies nog teniet zou doen. Je wist maar nooit: zijn tegenstander kon zomaar dood neervallen bij de bar, er kon een vliegtuig neerstorten op het Huis aan de Werf, of misschien ontwaakte hij straks opeens en bleek 't allemaal een boze droom en had hij in werkelijkheid een mooie stelling! Nee, het valt niet mee om de kracht op te brengen om op tijd en op een waardige manier op te geven, dat is slechts de allersterksten gegeven!

Overdrijven

Er zijn schakers die dat kunnen, al moet je het ook niet overdrijven. Op het juiste moment opgeven, niet te vroeg en niet te laat, is een kunst! Ik ben er zelf ook niet goed in. Ik heb schakers gezien die iets minder stonden, bij voorbeeld een pion achter in een stelling waar nog van alles mogelijk is, en de tegenstander totaal onverwacht een hand gaven! Alsof ze daarmee wilden zeggen: ik ben geen knoeier, ik weet wanneer de zaak verloren is. Immers, hoe hoger het niveau, hoe kleiner het voordeeltje dat een meester nodig heeft om de partij te beslissen. Door vroeg op te geven in een iets mindere stelling wil je in feite zeggen dat je deze keer wat ongelukkig uit de opening kwam, maar dat er met je kennis van het spel niets mis is. Hiermee plaats je je alsnog op hetzelfde niveau als je (betere) tegenstander. De man die in een simultaan tegen Kasparov meteen opgaf toen de

wereldkampioen opende met 1.c4, ging echter te ver. Hij verwachtte van de Grote Schaker mogelijk een blik van verstandhouding en misschien wel een complimentje over zijn spelinzicht, maar oogste louter minachting.

Schrik

Maar goed, we dwalen af. Terug naar de stelling. Ik dacht hier totaal gewonnen te staan, maar schrok me een ongeluk bij de analyse. Henk speelde toch nog een zetje door en speelde 38.Df2. Maar er kon mij natuurlijk niets meer gebeuren. Ik snoof minachtend en pakte het paard middels 38., Dxc3. Drie zetten later stond ik mat!

Dus even opnieuw: ik pakte het paard met 38., Txc3. Waarop Henk antwoordde met 39.Td7! Om het mat via f7 te voorkomen moest ik wel 39., De6 spelen, waarna mijn toren verloren ging. Het enige wat ik nog kon doen was er een pion voor terugwinnen middels 39., Txc3+. Ome Fritz beoordeelt deze stelling, ondanks mijn vrijpionnen, op 0.00.

Het verloren gewaande paard op g3 was dus onschendbaar! De vraag is of ik dat had gezien. Waarschijnlijk niet. Anders was ik ook niet zo geschrokken van die analyse. Het ware beter geweest het voordeel vast te houden door 38., Pc5 of 38., b3.

Dit alles bleef mij echter bespaard. In de gegeven stelling gaf Henk, op waardige wijze, op.

Tijdnood

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat Henk nog maar weinig tijd had en ik nog een half uur. Maar toch.

Ach, hoe vele malen heb ik niet mee gemaakt dat tegenstanders hier alsnog meedogenloos toesloegen?

Zo speelde ik een paar jaren geleden met het Tweede tegen Doorn-Driebergen. Aan bord 2 zat ik tegen Johan de Groot: een nogal norske, om niet te zeggen sacherijnige, maar degelijke 1900-speler, die echter in grote problemen was gekomen tegen mijn Draak. Ik stond straal gewonnen en had nog een half uur bedenktijd. De Groot had nog twee minuten. 'Tijd om op te geven, vriend!' dacht ik.

In de overtuiging dat mij niets meer kon gebeuren, werd ik nonchalant en ik gaf De Groot een klein gaatje, waar hij meteen in sprong. Ik begon na te denken en De Groot deed twintig zetten in een minuut. Uiteindelijk ging ik door mijn vlag. Een vernederende ervaring. We verloren die wedstrijd met 4,5-3,5. En dat kwam natuurlijk allemaal door mij!!

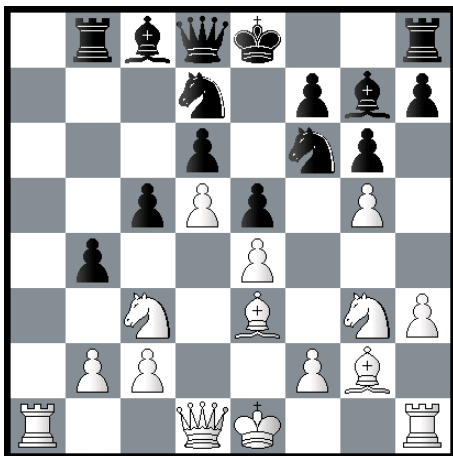
Ik kwam Johan de Groot deze zomer onverwacht tegen op de Bijenakker in Odijk, waar ik onze hoptuin verzorg. Hij had een professionele camera om zijn nek en fotografeerde de bloemen en de bijen. Hij kwam er vaak, zei hij. Ja, hij wist zich onze partij nog te herinneren. We praatten wat en het bleek een buitengewoon zachtmoedig mens. Heel anders dan die klootzak achter het schaakbord.

Monsterscore

Timo Können

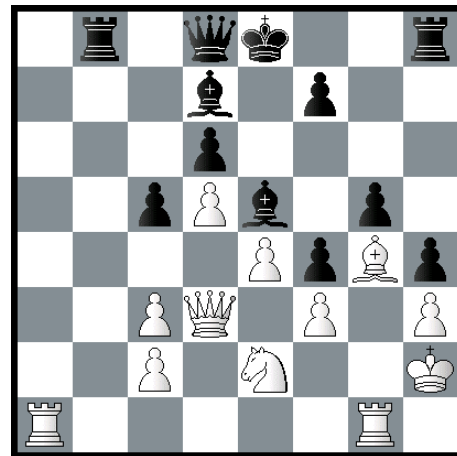
Zo zou het altijd moeten gaan. In Giessenburg, een plaatsje helemaal bij Gorcum, gunde het Eerste de spelers van De Giessen en Linge 2 precies een half punt. Hadden ze ook maar niet zo ver weg moeten wonen. Conclusie van Henk Dissel: ‘8 punten voor De Rode Loper’. Die ene remise was namelijk tegen een voormalige clubgenoot.

Niet iedereen stond de hele tijd zo vreselijk goed, gebiedt de eerlijkheid te zeggen. Het leek een beetje een spiegelbeeld van de moeizame wedstrijd een ronde eerder tegen Amersfoort 4. Hadden toen de borden 1 t/m 3 de zaken onder controle en de rest niet, nu was het zo’n beetje andersom. Seth (1) bracht een stukoffer gebaseerd op een rekenfout en kreeg er niet meer voor terug dan twee pionnetjes. Majnu (4) had een goede stelling in de schoot geworpen gekregen, maar opereerde vervolgens moeizaam.

En ik (3) speelde tegen Louis Rutgers ook niet wat je noemt de sterren van de hemel.(vorig diagram)

Nadat ik iets beter uit de opening ben gekomen heb ik zojuist **13.g5?** gedaan. De volgende variant had ik wel vier keer gecheckt: 13...bxc3 14.gxf6 cxb2? 15.fxg7 bxa1D (zwart promoveert eerst, maar kon ik serieus verwachten dat iemand daar in zou trappen?) 16.gxh8D+ en wit wint. Door de spanning vergat ik het normale – en uiteraard door Louis gespeelde – antwoord **14...Lxf6** goed te bekijken. Na **15.bxc3 h5!** kon zwart naar hartenlust gaan aanvallen op de koningsvleugel. Hoewel het me lukte de stelling te

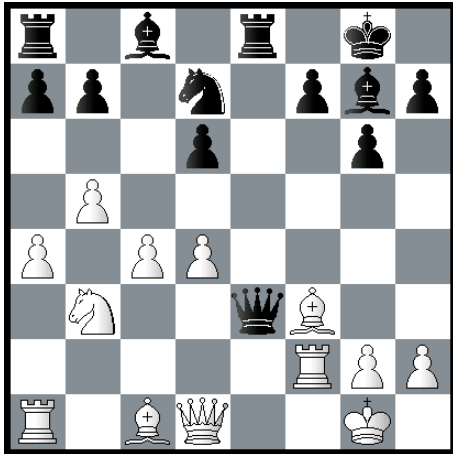

blokkeren, bleef hij beter staan.

Hier won hij met **24...Lb5 25.Dd2 Lxe2 26.Dxe2 Lxc3** een pionnetje, maar ik voelde me een beetje opgelucht: nu zwarts sterke loper geruild was tegen mijn passieve

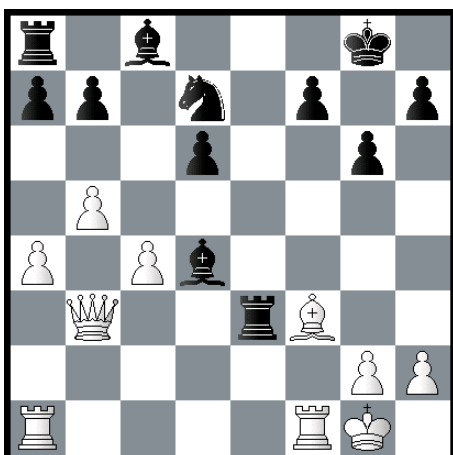
paard zou ik wat tegenspel kunnen krijgen via de a-lijn en de zevende rij.

Henk (2) miste een verborgen winst en kwam eveneens in een mindere stelling terecht.

Zwart liet hier zijn dame verjagen en toen stond wit natuurlijk beter. Zoals Henk later op het forum liet zien had het anders gekund: **1...Dxb3!!**

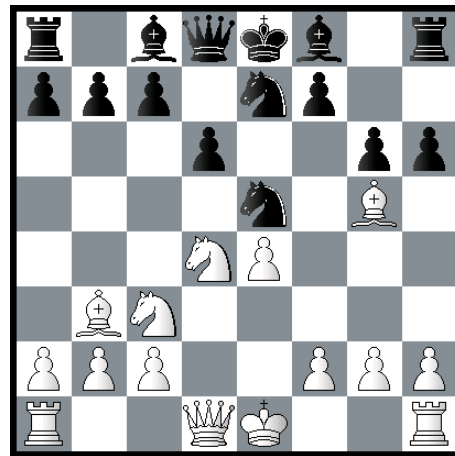
2.Dxb3 Te1+ 3.Tf1 Lxd4+ 4.Le3 (geen mat dus – waarschijnlijk de reden dat Henk vergat een zet dieper te kijken) **Txe3**.

De dame is nergens veilig voor het dreigende aftrekschaak. Wit moet haar dus voor de toren geven en

blijft daarna zitten met een beslissende materiaalachterstand.

Maar soms hoef je niet meer te doen dan overeind blijven. Terwijl deze vier daarmee bezig waren begonnen de punten van de andere borden hun om de oren te vliegen. Jos (7) won snel en gemakkelijk met zijn Van Geet-opening. Later liet hij zien dat het nog vlotter had gekund.

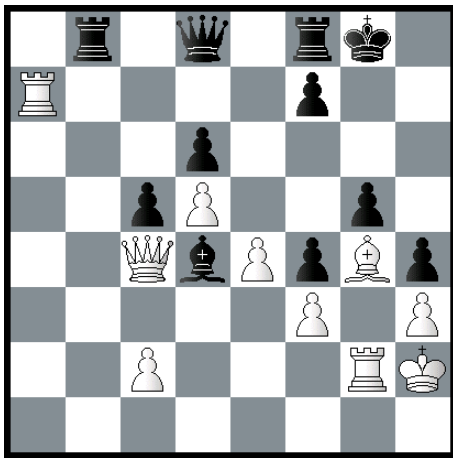

Jos speelde het voor de hand liggende **9.Lf6** (met een mooie stelling, daar niet van), waar **9.Pd5!** direct winnend was. Na **9...Pd7** beslist **10.Pb5!**

Chris (5) was iets later klaar: ik hoorde zijn tegenstander iets grommen over stukken weggeven. Vervolgens liep ik langs Jaaps bord (6) en zag dat hij met zwart een loper op g2 had weten binnen te loodsen. De loper stond achter de witte pionnen op f2, g3 en h4 en werd gedekt door een zwarte pion op f3. Een toren op g1 hield de loper onder schot en ik zag dat wit het ding met **Pe3** nog een keer aan kon vallen. Weglopen via h3 kon niet,

want dan zou wit g3-g4 spelen. Zou dat niet gewoon tot ruil op g2 en pionverlies leiden? ‘Op dat moment stond het nog onduidelijk,’ verklaarde Jaap later. ‘Maar hij deed inderdaad Pe3, en dat was nou net de fout.’ En dus won Jaap ook.

Daarna ging het bij Majnu ineens snel: 4-0! Intussen had Louis een

kans gemist.

De manier om winstkansen te houden was 29...Tb1! gevolgd door Db6 of Db8. Zwart kan werken met matdreigingen van dame en toren op de onderste rij. Hij deed echter **29...Db6?** en moest na **30.Ta6** met **30...Dd8** ongelijk bekennen. Na **31.Tc6 Le5 32.Da6** had ik het ergste achter de rug en kon ik remise aanbieden – leuk om dat eens bij 4-0 te kunnen doen. Louis sloeg het af, maar mijn eigen dame en toren

waren inmiddels zo actief geworden dat hij zich even later gedwongen zag zetherhaling af te dwingen.

Bijna op hetzelfde moment bracht Peter Hoogakker (8) de stand op 5½-½. In zijn Eeuwige Leeuw had hij zijn tegenstander pionnen op d3, e4 en f5 plus een open g-lijn gegund. Ik vond het lichtelijk eng, maar Peter zei: alles normaal, alles onder controle – en maakte dat waar door geruisloos te winnen.

Ook Henk vond het nu welletjes en besliste zijn partij met wat tactische wendingen rondom de witte koning. En Seth bleek opeens ‘gewoon’ een kwaliteit meer te hebben in het eindspel. Toen hij ook nog met zijn toren de zwarte loper opsloot hield zijn tegenstander het voor gezien. De monsterscore was een feit! Voor de meesten van ons de eerste keer dat ze zoiets meemaakten.

Met zo veel bordpunten blijven we natuurlijk op de eerste plaats staan en dus zitten we nog steeds op kampioenschapsschema. Vorig jaar hadden we met En Passant 2 een duidelijk sterkere concurrent in de poule, maar dat is dit seizoen anders. Er zijn dus, om het maar eens zo te zeggen, reële kansen.

Oplossingen Rode Lopers combineren – aflevering 6 (uit vorige balans)

Stelling 1: Henk van Lingen – Peter Das

Interne competitie DRL, 11.06.2014
Henk bouwt zijn partijen vaak goed op en heeft de boel positioneel vaak ook wel op orde. Zijn rating zou als een komeet omhoog schieten als hij niet af en toe redelijk eenvoudige tactische wendingen zou missen, zoals **1.Lxe6+!** (Henk speelde *1.Tde2?* en is na *1...d5* vrijwel al zijn voordeel kwijt. Uiteindelijk verloor hij zelfs de partij.) **1...Lxe6 2.Tde2** En zwart verliest een vol stuk.

Stelling 2: Peter Hoogakker – Jacco Vermeulen

Interne competitie DRL, 19.02.2014
Peter speelde **1.Lf4!** en Jacco gaf op in verband met **1...Dxf4 2.Dxd8+ Pe8 3.Dxe8#** Dit mat was alleen te voorkomen door de Dame in te leveren.

Stelling 3: Almer Toby – Jeroen Weelink

Interne competitie DRL, 24.09.2014
1...Pxe3! 2.Dxe3 Txc2 en zwart wint een kwaliteit plus een pion. Jeroen speelde het misschien wel veel mooiere, maar net iets minder sterke *1...Pe5!?* met de dubbele dreiging *Pxf3 en Txc2. Na 2.Pxe5 Txc2 3.Txc2 Dxc2* stond zwart ook een kwaliteit voor, maar zonder extra pion. Jeroen besloot af te wikkelen naar een eindspel dat door Almer remise kon worden gehouden.

Stelling 4: Mitchel Wallace – Seth van der Vegt

Interne competitie DRL, 17.09.2014
In deze stelling had Mitchel het standaardoffer **1.Lxh7+** kunnen spelen, en na **1...Kxh7 2.Dh5+ Kg8 3.Le7!** zou hij dan een gewonnen stelling hebben gehad. Mitchel koos echter voor de next best move *1.Df3* en stond duidelijk beter. Seth knokte zich terug en wist nog te winnen

Stelling 5: Henk van Lingen – Daniel Gielen

Moira Vierkampen, 26.09.2014
Zwart staat een stuk achter, maar vecht zich terug in de partij met **1...Pf3!! 2.Dc1** (aannemen is mat in 3 *2.Kxf3 Dc6+ 3.Kf4 (3.Kg4 h5+ 4.Kf4 e5#) 3...e5+ 4.Kg4 h5#)* **2...Dc6 3.Tg1!** de enige verdediging. Alle andere zetten voor wit zijn verliezend. Zwart heeft nu remise door herhaling van zetten: **3...Pd2+ 4.Kh2 Pf3+ 5.Kg2 Pd2+ 6.Kh2 ½–½**

Stelling 6: Fred Lucas – Henk Dissel

Interne competitie DRL, 09.10.2014
Dit is een analyse diagram. In de partij speelde Fred geen *7. Ld3* (waarna de diagramstelling zou zijn ontstaan), maar *7.Pf3*. De volgende min of meer geforceerde variant toont aan waarom dat een verstandige keuze was. **1...Pxd4 2.b4 Dd5 3.cxd4 Dxd4 4.Df3 Lxb4+** zwart heeft zijn paard geruild voor 3 pionnen en de 4 pionnen die wit overhoudt zijn allemaal geïsoleerd.

Zwart heeft een blijvend positioneel voordeel.

**LOODGIETERS-
VERWARMINGS-
EN DAKBEDEKKERSBEDRIJF**

**Ridderschapstraat 8
3512 CP Utrecht
Tel: 030 - 231 71 71
030 - 236 88 93**

Rode Lopers Combineren – aflevering 7

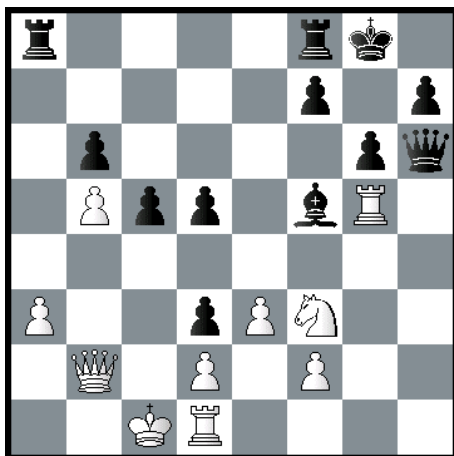
Peter Das

De heerlijke decembermaand is weer aangebroken. Het jaar 2014 loopt op zijn einde en voor de meesten van ons betekent dat een aantal lekkere vakantiedagen. De ware clubschaker steekt in zijn vrije tijd natuurlijk de nodige energie in zijn hobby en hoe kun je dat beter doen dan met het oplossen van schaakpuzzels. Er zijn er weer zes voor u geselecteerd. Zes stellingen die allemaal in de partijen van de leden van onze club zijn voorgekomen. Soms werden ze briljant uitgevoerd en soms bijna nog genialer over het hoofd gezien.

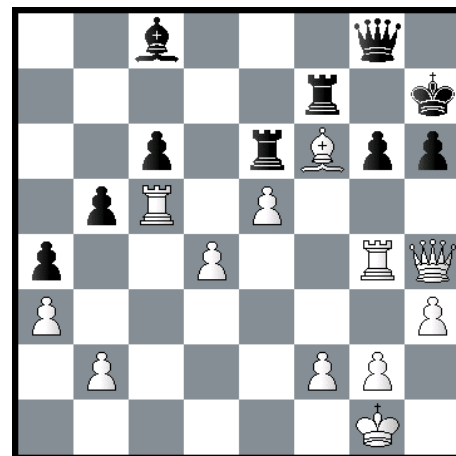
Zoals gebruikelijk lopen de opgaven weer in moeilijkheidsgraad op. We beginnen met een stelling waarvan je de oplossing in een paar tellen zou

moeten zien, maar naarmate je vordert, zul je toch aanzienlijk meer tijd nodig hebben.

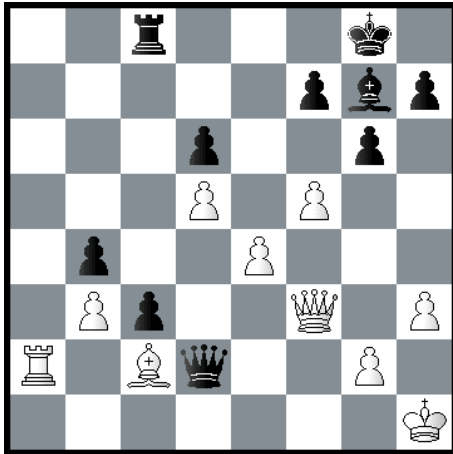
Net als de vorige keer waren er twee inzenders voor deze editie. Deze keer worden Hendrik en Kees hartelijk bedankt voor hun bijdrage. Zoals gebruikelijk worden andere Rode Lopers weer opgeroepen om hun voorbeeld te volgen. Heb jij dus in een van je recente of minder recente partijen een mooie combinatie gezien en lijkt jou een vermelding in de balans ook wel leuk, stuur ze dan (met oplossing) in pgn of FEN formaat op naar drlcombinaties@gmail.com. De mooiste ervan worden opgenomen in *Rode Lopers Combineren*.

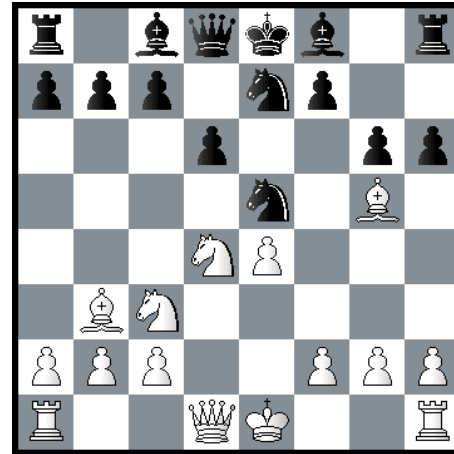
Stelling 1 Wit aan zet

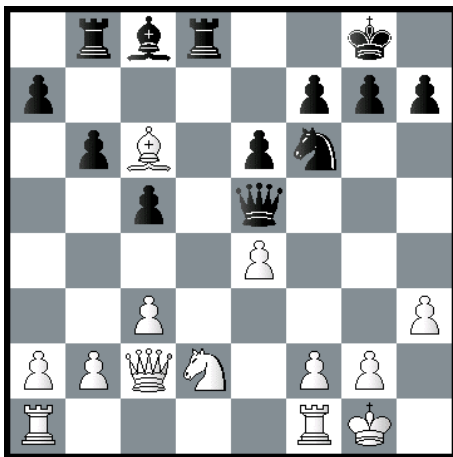
Stelling 2 Wit aan zet

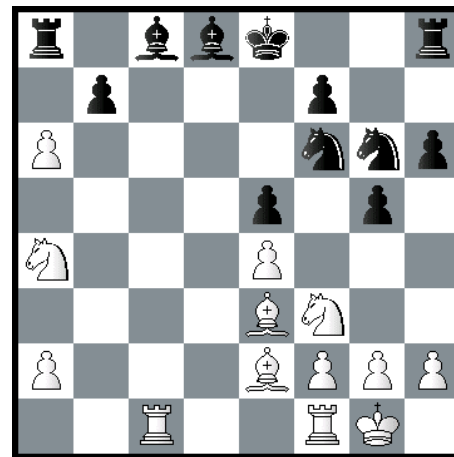
Stelling 3 Zwart aan zet

Stelling 4 Wit aan zet

Stelling 5 Zwart aan zet

Stelling 6 Wit aan zet

Is Dd6 winnend?!

Oplossingen achterin de Balans

KRASSE KNARREN

In september van dit jaar was ik precies dertig jaar lid van De Rode Loper. Dit indrukwekkende feit meld ik meestal bij aanvang van de partij tegen een van de jonge nieuwe leden. Als ik ga zitten bemerk ik enige opluchting en de hoop dat ze tegen een ouwe dame eindelijk eens een punt gaan scoren, bij het aanstippen van dertig jaar ervaring schrikken ze zich rot om dan na afloop van de partij, waar ze even iets slechter hebben gestaan, de aanvankelijke opluchting te hervinden. Dit soort nepintimidatie werkt natuurlijk niet bij tegenstanders die nóg langer lid zijn dan ik, zoals . We weten na drie decennia precies wie er sterker is en zien dat doorgaans bevestigd in de vriendelijke handdruk, het betekenisvolle “goede partij!” en de ingevulde totoformuliertjes.

Wit:

Zwart:

1.e4 d5 2.exd5 Pf6 3.d4 c6

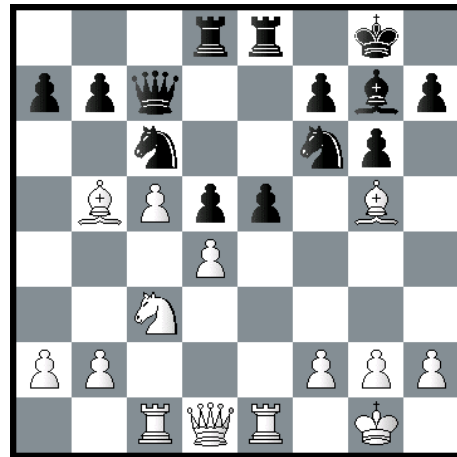
Een ongebruikelijke zet, door de computer op -0,75 getaxeerd. Oftewel een door elkaar halen van varianten van het Scandinavisch. Wacht eens even, speelde wit dat niet vroeger zelf altijd?

4.Pf3

Voor de hand ligt 4. *cxc6 Pxc6 5.Pf3*

4... cxd5 5.c4 Pc6 6.c5 g6 7.Lb5 Lg7 8.Pe5 Ld7 9.Pxd7 Dxd7 10.O-O O-O 11.Pc3 Tad8 12.Te1 Tfe8 13.Lg5 Dc7 14.Tc1 e5

De enige mogelijkheid om de pionnenmeerderheid op de damevleugel aan te tasten en me uit een benarde situatie te bevrijden. Seth was toch penningmeester?

15.dxe5 Txe5 16.Txe5 Dxe5

Na deze ruil staat zwart iets beter.

17.Dd2 d4

Consolideert het voordeel.

18.Lxc6 bxc6 19.b4?

Verzwakt de stelling

19... Db8?

19... Te8! 20. Pb1 Pe4 21. f4 Db8 22. Dd3 Dxb4. Minder sterk maar ook mogelijk is *19... Tb8*

20.Lxf6 Lxf6 21.Pe4 Le5

Het paard mag absoluut niet naar f6 of d6.

22.Dh6 f5 23.Pg5 Td7 24.a3

Beste kans voor wit is 24. *Pxh7 Txx7*
25. *Dxg6 Tg7* 26. *De6 Tf7* 27. *h3*

24... De8?

24... *Lf4* 25. *Td1 De5*

25.Kf1

Bang voor een naderende pion? Na
25. *Pf3!* Blijft zwarts voordeel
beheersbaar.

25...d3 26.Td1?

26. *Te1* of 26. *Pf3* geven kans op
redding

26...De7?

Zwart blijft in het voordeel maar
zowel 26. *Lc3* of 26. *Lf4* winnen
meteen.

27.Pf3?

27. *Ph3* is lelijk maar een laatste
optie

27... Lf4!

Winnend.

28.Dxf4 De2+ 29.Kg1 Dxd1+

Met mat op de volgende zet. 0-1

Hot-Spirit!

Snelschaaktoernooi op de
3de vrijdagavond van de maand...
Abel Tasmanstraat 88 b Utrecht (Lombok)

Zaal open:	20.00 u.
Start ronde 1:	20.30 u.
Eindigt rond:	23.30 u.
Speeltempo:	7 min pp

Entree 1 euro!

www.hotspirit.nl

Een opgejaagde koning haalt de overkant...

Een koning staat op c1 en gaat acht zetten later mat op c8. Kan dat? Ja, natuurlijk kan dat. Maar gebeuren doet het niet vaak, een dergelijke recordoversteek. Wel in mijn partij tegen [redacted] [redacted].

Na afloop raadde hij mij direct aan om de partij in de Balans te publiceren. Niet om de bijzondere wandeling van zijn koning, maar het gevoel dat hij ([redacted]) er op fraaie wijze afgeschoven was. Nu was ik zelf ook behoorlijk tevreden over de partij, maar ik dacht ook gezien te hebben dat mijn opponent een paar keer opzichtig aan het schutteren was. De thuisanalyse leerde dat dit inderdaad het geval was en wel in dramatische proporties: vier à vijf blunders vielen mij minimaal ten geschenke. Geen spiegelkandidaat dus deze partij, maar het reuzendodersgehalte ([redacted] heeft een paar honderd ratingpunten meer) en de bijzondere wandeling van de koning, maken hem toch de moeite waard.

Interne 2014-2015, ronde 11

Scandinavisch

**1.e4 d5 2.exd5 Dxd5 3.Pc3 Da5
4.d4 c6 5.Pf3 Lf5 6.Ld3 Lg6 7.Pe5
Pf6 8. Pxc6?**

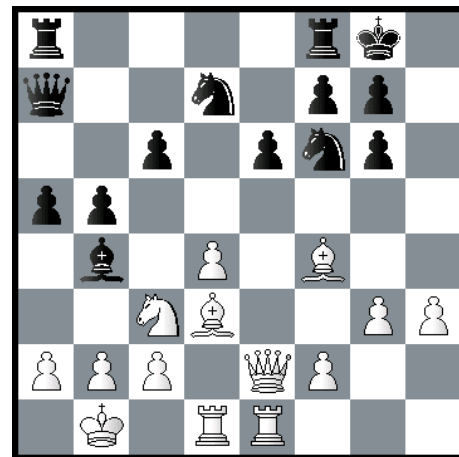
Een volkomen onnodige ruil: wit

verspeelt een mooi gepositioneerd paard en gunt zwart een halfopen h-lijn. Kort rokeren is nu geen optie meer voor wit.

**8...hxc6 9.De2 Dc7 10.h3 e6 11.Ld2
Pd7 12. 0-0-0 Lb4 13.Kb1 a5
14.The1**

Het is duidelijk dat wit zich vol op de koningsstelling wil gaan storten, terwijl wit zijn kansen in het centrum zoekt.

14...0-0 15.g3 b5 16.Lf4 Da7

17.Lg5?

Een kardinale fout. Geboden was 17.Ld2 om te voorkomen dat zwart op b2 een gapend gat in de koningsstelling creëert.

17...Lxc3 18.bxc3 Pd5 19.Ld2 (nu pas) b4 20.Ka1??

Zo gaat het hard, wit schenkt nog een pion. Met 20.c4 had hij nog behoorlijk tegenspel gehad.

20...bxc3 21.Lf4 Dxd4

goed gezien, er gloort een mat op a2

22.Lxg6??

Wit ziet het naderende onheil niet, snoept een nutteloze pion en doet daarmee de verliezende zet. Veel beter was 22.Ld6.

22... Da4 23.Ld3??

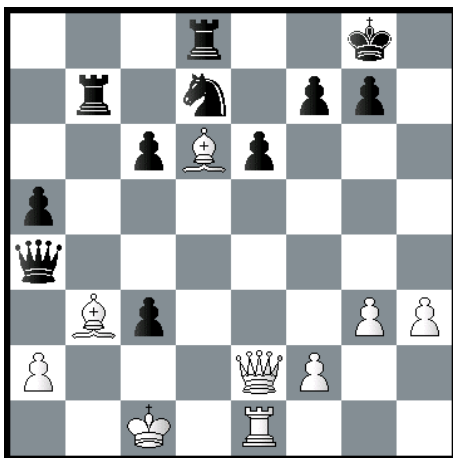
Het is eigenlijk al uit, maar wit lijkt niet te kunnen wachten op een spoedig einde.

23...Pb4 24.Lc4 Pxc2+ 25.Kb1 Pa3+ 26.Ka1 Pc2+ 27.Kb1 Pxe1 28. Txe1 Ta7 29.Ld6 Tb7+ 30.Lb3 Td8!

Fijne zet, dit is de toren die mat gaat geven.

31.Kc1

Staat met gepakte koffers klaar voor de grote reis naar de overzijde.

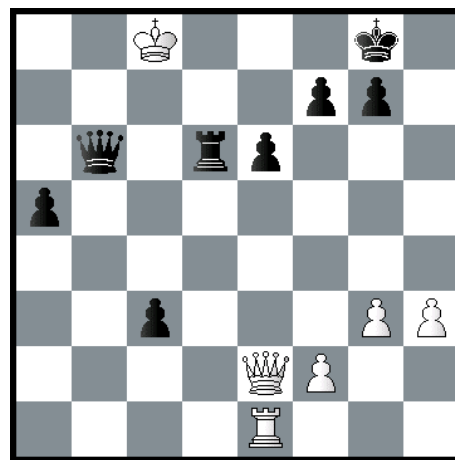
31...Txb3!

Fraai kwaliteitsoffer. Hierna volgen van zwart alleen nog schaakjes.

32.axb3 Da1+ 33.Kc2 Db2+ 34.Kd3 Pc5+! 35. Kc4 Dxb3+ 36.Kxc5

De koning is halverwege zijn reisdoel.

36...Dxb4+ 37.Kxc6 Txd6+ 38.Kc7 Db6+ 39.Kc8

Eindbestemming bereikt.

39...Td8#

Poorten van de Hel

Jos Heesen

Op 12 november, de geboortedag van Auguste Rodin, speelde het eerste tegen Amersfoort 4.

Als we de ELO ratingverschillen per bord (soms meer dan 400 punten) als voorcalculatie op de einduitslag zouden nemen, was een uitslag als 7-1 zeker mogelijk. Het is uiteindelijk 5,5-2,5 geworden en die punten zijn voor de poorten van de hel weggesleept. Eigenlijk niet meer dan toepasselijk op de verjaardag van Rodin, die in 1880 zijn eerste officiële bestelling voor een kunstwerk kreeg: een monumentale bronzen poort voor het toekomstige

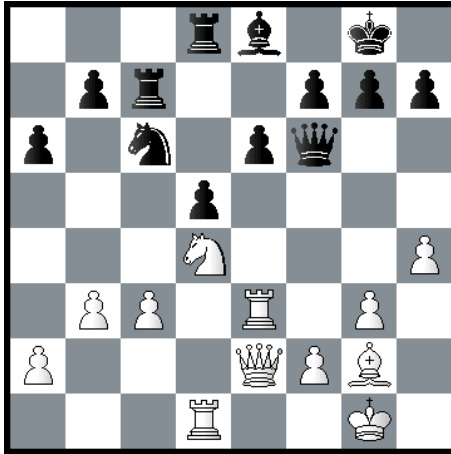
museum voor Decoratieve Kunsten.

De commissie liep voor vijf jaar, maar Rodin werkte meer dan zes jaar aan de meer dan 200 beelden die voor *Porte de l'Enfer* (*Poorten van de Hel*) bestemd waren.

Het kunstwerk, geconcipieerd naar de roman/dichtwerk "*Divina Commedia*" van Dante, is uiteindelijk nooit voltooid (net zomin als het museum voor Decoratieve Kunsten), maar onderdelen ervan werden door Rodin wel als zelfstandige beelden gepresenteerd, zoals *Baiser* (*De Kus*) en *Le Penseur* (*De Denker*).

Onze "denkers" aan de borden 4 tot en met 8, hebben het dichtst bij de poorten van de hel gestaan: hier werden verloren staande partijen remise gehouden en remise staande partijen gewonnen!

Laat ik mijn eigen partij als louterend voorbeeld nemen: in de opening verloor ik door zorgeloosheid in de volgorde van zetten een kostbaar pionnetje. Dat bepaalt dan meteen de strategie voor het vervolg: schrap zetten en de zaak zo gecompliceerd mogelijk houden, resulterend in de volgende stelling, waarin ik met wit aan zet ben:

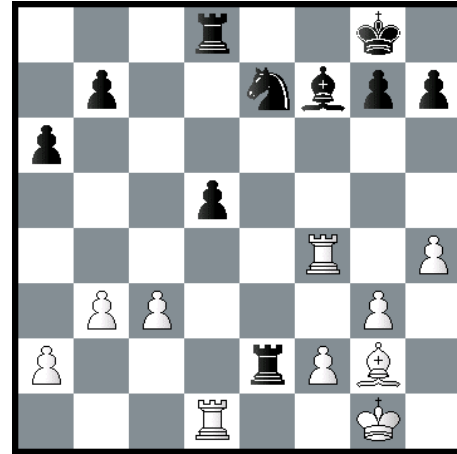

Zowel wit als zwart hebben al enige malen op en neer gesprongen met hun paarden naar respectievelijk e5 en c6/c4 en d4 en c2/b3, zodat remise door herhaling van zetten op de loer lag. Dat kan natuurlijk niet de bedoeling zijn, dus moet wit een list verzinnen en die meende ik te zien in een offer op e6:

29.Pxe6 fxe6 30.Txe6 Te7

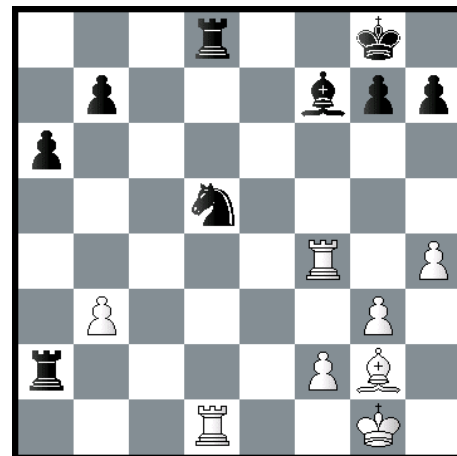
Ai! Die had ik niet meegenomen in mijn calculaties; ik ging er zonder meer van uit dat de zwarte dame moest wijken omdat ze aangevallen stond. Als ze dat zou doen, zou wit de aangename keuze krijgen uit een rijk pallet van tactische grappen op de onderste rij en/of de diagonaal a2-g8. Nu gaat het hele offer de mist in en krijgt wit niet meer dan een pion voor zijn stuk!

Een paar zetten later staat het zo:

Wit is nog steeds zoekende naar complicaties en die zag ik hier in de penning van de pion op d5: vandaar:

34.c4 Txa2 35.cxd5 Pxd5

Hier is het moment dat ik een wijze les van Eddy Sibbing tijdens een van zijn cursus avonden voor UCS De Rode Loper had moeten volgen: “*Als je een tactische zettenreeks niet helemaal kloppend krijgt, probeer dan eens je volgorde van zetten in die reeks om te draaien!*”. Ik wilde met

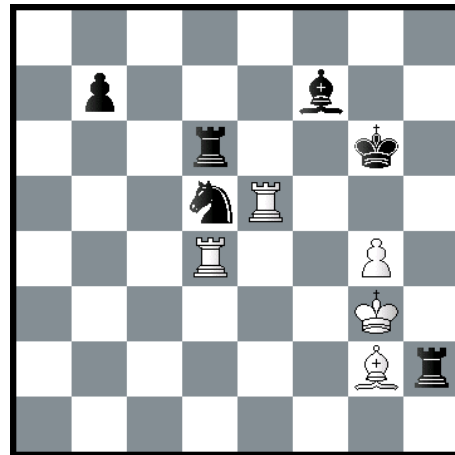
36.Tfd4

de druk op het gepende paard op d5 opvoeren, maar zag dat zwart zich nog kon redden met

36...Ta5 37.b4 Tb4

en legde me daar bij neer. Met het advies van Eddy in gedachten had ik de zettenreeks kunnen omgooien en het moeilijker voor zwart gemaakt, door te beginnen met 36.b4... waarmee de zwarte redding van het gepende paard via ...Ta5 in ieder geval niet meer zou lukken.

Nu bleef het paard 22 zetten lang (wellicht een record; op de site van Tim Krabbé kan ik echter niets over “langste penning” vinden) gepend staan. In de uitmefase kreeg zwart in de volgende stelling de laatste mogelijkheid om wit de das om te doen:

Wit heeft zojuist 56.Kg3... gespeeld en zwart moet beslissen waar hij zijn aangevallen toren laat. Hij besluit tot: **56...Th7**

Terwijl hij met 56...Txg2 57.Kxg2 Pe3 58.Kf3 Txd4 59.Kxe3 Tb4 de uiteindelijke winst had kunnen pakken. Nu viel het gepende stuk eindelijk in wits handen:

57.Lxd5 Lxd5 58.Txd5 Txd5

59.Txd5

en we besloten tot remise.

Oplossingen Rode Lopers combineren – aflevering 7

Stelling 1: Bas Peek - Henk van Lingen

Interne competitie DRL,

1.Txf5 Voor elke clubspeler zou dit toch de eerste zet moeten zijn waar je naar kijkt. Als je veel tactiek oefent, gaan dit soort zetten automatisch in het oog springen. [Bas speelde 1.Tdg1? misschien met het idee om alsnog op f5 te kunnen slaan als zwart de looper niet dekt of wegtrekt.] **1...gxf5** [1...Dh3 is ook een verdediging, maar leidt ook onherroepelijk tot een verloren stelling. 2.Tf4 en zwart staat eens stuk achter] **2.Tg1+ Dg6 3.Txg6+ fxc6** en wit moet dit kunnen winnen door met zijn Dame actief te worden.

Stelling 2: Peter Das – Nico Van Harten

Interne competitie DRL, 12.11.2014

1.Dxh6+! en Nico gaf op in verband met 1...Kxh6 **2.Th4#** Een matpatroon dat je maar beter paraat kunt hebben.

Stelling 3: Jan Van Ruler – Hendrik Aldenberg

Doorn-Driebergen - DRL3,

Zwart gaat de zwakte van de zwarte velden rond de witte koning afstraffen. **1...De1+! 2.Kh2 Ld4! 3.h4** Wat anders? De toren opgeven met 3.Ta1 is de enige andere zet die geforceerd mat voorkomt. **3...Dxh4+ 4.Dh3 De1 5.Dg3 Le5** Helaas zag Hendrik het idee wel, maar de juiste zetvolgorde niet. Hij begon met 1...Ld4?! waarna wit met 2.Dd1 een ramp kon voorkomen.

Stelling 4: Jos Heesen – André Van Wingerden

De Giessen en Linge 2 - DRL 1, 09.12.2014

1.Pd5! De dreiging is 2.Pf6 mat. **1...Pg4** De taaiste verdediging. [1...Lg7 2.Lxe7] **2.Pb5!** Er zijn meer winnende voortzettingen, maar dit is de vernietigendste. c7 is niet meer te verdedigen en daarmee valt de toren op a8. Een poging de toren te redden leidt bijvoorbeeld tot **2...Tb8 3.Pdxc7+ Kd7 4.Dxd6#** Jammer genoeg zag Jos dit alles pas in de na-analyse. In de partij speelde hij 1.Lf6. Ook een prima zet, maar hij valt in het niet bij de winnende variant zoals hierboven besproken. Jos won de partij overigens wel.

Stelling 5: Kees Volkers – Jaap-Hein Vrugink

Interne competitie DRL, 10.12.2014

Nee! **1...Dd6** Lijkt een succesvolle dubbele aanval. Maar schijn bedriegt, want na **2.Lb5 Dxd2 3.Tad1!** is het zwart die materiaal inlevert.

Stelling 6: Majnu Michaud – Peter Hoogakker

Interne competitie DRL, 05.11.2014

1.Txc8! Txc8 2.axb7 deze pion is niet meer tegen te houden zonder groot materiaalverlies. **2...Tb8 3.La6 0-0 4.La7 La5** zwart had hier taaier kunnen verdedigen met 7...Lc7 omdat daarmee het veld c8 afgeschermd blijft voor de witte toren die van f1 naar c1 gaat komen. **5.Lxb8 Txb8 6.Tc1** het gaat nu om veld c8 **6...Pe7 7.Tc8+** [7.Pxe5! was eigenlijk nog sterker, maar als je de winst ziet, hoef je niet verder te zoeken. 7...Kg7 Dit haalt het schaak op c8 uit de stelling.

8.Pc5 onderweg naar d7 waarna ook
de toren op b8 nog valt.]

En wel hierom

De jury van de Schoonheidsprijs zou dit seizoen zo graag meer partijen in het clubblad zien dan de armzalige vijf van vorig jaar. Als lid van die jury mocht ik weer eens opmerken hoe leuk het is een partij van het papier na te spelen op een echt bord met stukken. Toen ik vlak voor het begin van het nieuwe seizoen een toernooipartij speelde waarin evenveel gebeurde als in drie andere samen, een echte knokpartij met een hoop goede en een hoop slechte zetten, besloot ik dan ook dat die geanalyseerd moest worden. Dat ik hem had moeten winnen en uiteindelijk verloor, ach, zo gaan die dingen in een schakersleven. En het leverde nog een boeiend eindspel op ook.

OSKA Arnhem, vijfde ronde, 7 september

1.d4 Pf6 2.Lg5 Pe4 3.Lf4 d5 4.f3 Pf6 5.Pd2?!

Te langzaam. Wit moet óf meteen met 5.e4 een pionoffer à la Blackmar-Diemer brengen, óf die zet voorbereiden met 5.Pc3.

5...c5! 6.e4?!

Een schaker bekent niet graag ongelijk, maar 6.c3 was beter.

6...cxd4 7.e5

De bedoeling van de vorige zet.

7...Ph5 8.Lg5 f6!

Ruimt het witte centrum op.

9.f4!

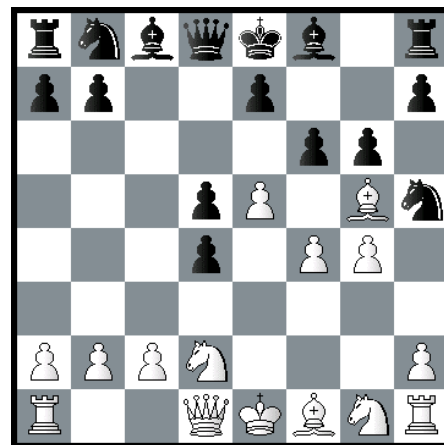
Maakt er nog het beste van. 9.g4 fxg5 10.gxh5 is goed voor zwart en ook 9.exf6 exf6 (na 9...gxf6 zou 10.f4 nog lastig zijn) 10.Lh4 (10.f4? De7+! kost een stuk) geeft wit minder dan geen compensatie voor de pion.

9...g6

En dit is weer duidelijk beter dan 9...fxg5 10.Dxh5+ g6 11.Dxg5.

10.g4

Opnieuw een onverwachte en goede zet, maar tevredenheid over het plaatje dat we samen hadden gecreëerd verdrong al gauw mijn schrik.

10...fxg5 11.gxh5 Lf5

Na 11...gxf4 zou 12.hxg6 hxg6 13.Ld3 lastig zijn. Hoewel beide partijen nu gehavende stellingen hebben, wil dat niet zeggen dat het gelijk staat. Los van zijn extra pion staat zwart veel sterker in het centrum. Hij dreigt op den duur ook de witte e-pion op te ruimen.

12.Lb5+ Pc6 13.h4?!

Stoekt de zenuwenoorlog verder op. In plaats van zwart met 13.fxg5 de kans te geven om met Lg7 te consolideren en het initiatief over te nemen, maakt wit er een dubbel pionoffer van.

13...gxf4 14.Pb3

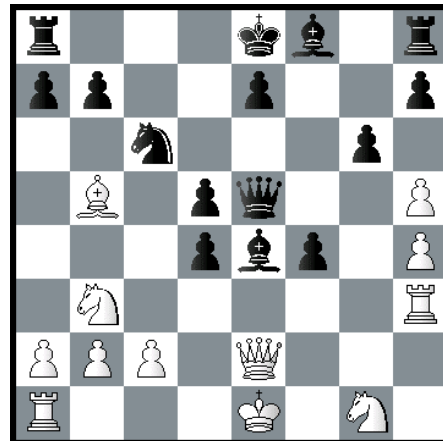
Om na 14...Db6 met 15.Pxd4 verder te compliceren.

14...Dc7 15.De2

Op 15.Pf3 zou hetzelfde antwoord komen.

15...Le4 16.Th3 Dxe5

Liever had ik de e-lijn gesloten gehouden met 16...e6, maar inmiddels had ik ontdekt dat dan na 17.Pxd4 de e-pion aangevallen staat. Gewoon slaan op e5 was dus toch de meest praktische oplossing, maar met wat voor dreigingen zou wit nog meer op de propfen komen?

17.0-0-0

Op 17.Pf3 was 17...Df5 18.Pg5 Lg7 afdoende. Na wits zet drong het tot me door dat het geplande 17...Dd6 – met het idee lang te rokeren en Lxc6+ te beantwoorden met Dxc6 – geen zin had wegens 18.Pxd4 en er volgt alsnog versplintering op c6. Dus moest ik met enige tegenzin kort rokeren.

17...Lg7

Aan de andere kant, de dreiging tegen b2 is minstens zo sterk als alles wat wit tegen de zwarte koning in kan brengen.

18.Pxd4

Wit hoopt het de zwarte dame moeilijk te maken.

18...0-0 19.Lxc6 bxc6 20.hxg6?!
Objectief was 20.c3 nodig.

20...c5! 21.Pgf3

Wit blijft dreiginkjes bedenken die zwart bedenktijd en energie kosten. De 'gewone' voortzetting 21.gxh7+

Kxh7 22.Pb3 Dxb2+ 23.Kd2 Lxc2+
zou tot een hopeloos eindspel leiden.

21...Lxf3??

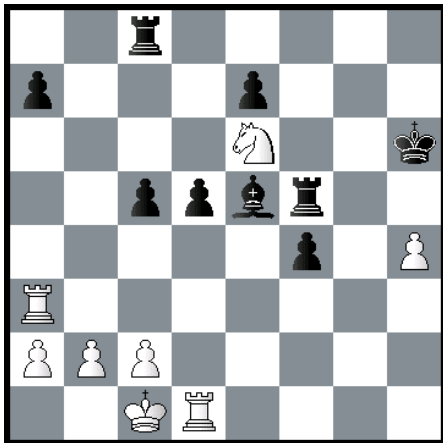
En nu heeft hij dan succes: zwart gaat aan stukwinst voorbij! Blijkbaar schrok ik er zo van dat de witte paarden zowel e5 als f5 bestrijken dat ik vergat dat gewoon 21...Df6 mogelijk was.

22.Dxe5 Lxe5 23.Pxf3 Tf5

Nog een gelukje dat dit erin zit, anders was ik ook de d-pion kwijt geweest. Nu staat zwart nog steeds erg goed.

24.gxh7+ Kxh7 25.Pg5+
25.Txd5?? Lxb2+.

25...Kh6 26.Pe6 Tc8 27.Ta3

We moeten de strijdlust van de witspeler bewonderen: met de rug tegen de muur blijft hij zwart voor problemen stellen. Nu werken zijn paard en toren samen om de a-pion te bedreigen.

27...Lf6?!

Ik besloot de pion maar te geven. 27...Lb8 28.Ta6 vertrouwde ik niet en het leek me dat 27...Tc6 28.Pd8 Td6 29.Pb7 ook een pion zou kosten. Dat laatste is niet waar vanwege 29...Tb6!, maar die zet viel buiten mijn rekenhorizon.

28.Txa7 f3

Nadeel van de avonturen van de witte toren is wel dat deze vrijpion extra sterk wordt.

29.Tf1 f2 30.Ta6

Dwingt zwart de pion met de koning op te halen, maar die doet dat eigenlijk wel graag.

30...Kh5 31.Kd2? Kxh4

Geen angst voor spoken deze keer. De koning valt niet echt te bedreigen en hij kan wel zelf dreigingen scheppen.

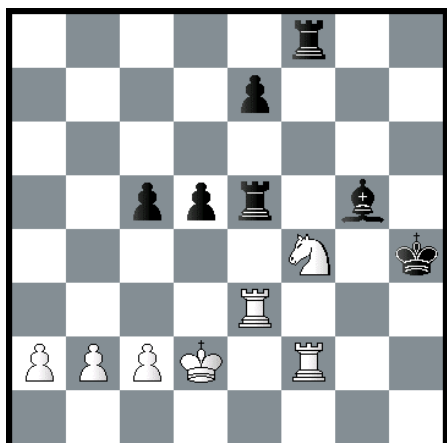
32.Ta3 Te5

Nu blijkt de witte koning op d2 ongelukkig te staan. Het paard komt terecht in een penning die dodelijk had moeten zijn.

33.Pf4 Lg5 34.Txf2 Tf8

Het tempo was 1.50 uur voor de hele partij plus 10 seconden per zet, en ik begon inmiddels aardig in tijdnood te komen. Eenvoudiger won 34...Te4 35.Taf3 e5, maar wat ligt meer voor de hand dan er een extra stuk bij te halen?

35.Te3!

Een bijzonder slimme schwindel, moeilijk te verwerken in tijdnood. Door het tussenplaatsen van de toren vervalt de penning van het paard, zodat ineens de vork Pg6+ in de stelling komt.

35...Txe3

35...Lxf4 36.Txf4+ Txf4 37.Txe5 zou zelfs goed voor wit zijn. Mijn toekijkende schaakvriend Bert van Brussel dacht dat zwart met 35...Txf4 (heb ik daar überhaupt naar gekeken?) simpel een stuk voor kon blijven, maar na 36.Th2+ Kg4 37.Tg2+ Kf5 wint wit het stuk met 38.Txg5+! terug. Zwart heeft beter in de vorm van 37...Kh5! 38.Txe5 Tf2++ 39.Kd1 Txg2, maar eenvoudiger dan de partij is dat allemaal zeker niet!

36.Pg6+

Na 36.Kxe3 – de koning komt het paard te hulp, maar moet daarvoor weer in de penning gaan staan – zou 36...d4+? 37.Ke4 geen zin hebben, terwijl 36...e5 37.Th2+ Kg4 38.Tg2+ tot eeuwig schaak leidt (38...Kh4

39.Th2+) aangezien wit na 38...Kf5? 39.Txg5+! Kxg5 40.Pe6+ zelfs nog wint. Kan zwart dan eigenlijk wel winnen? Ja, op één manier, maar het is dan ook een mooie: 36...Txf4! 37.Txf4+ Kg3.

36...Kh5?

Niet meer in staat iets uit te rekenen laat ik voor de tweede keer stukwinst aan mijn neus voorbij gaan. 36...Kg3! won nog steeds: 37.Txf8 Te6+ 38.Kd3 Txg6.

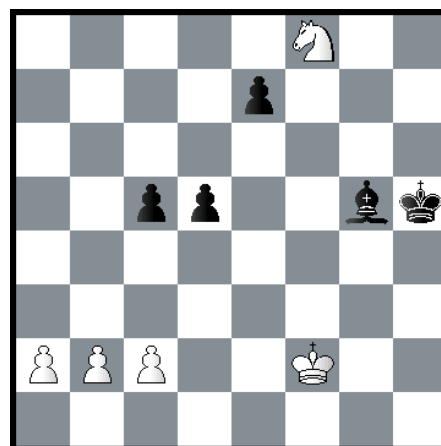
37.Pxf8

Maar nu heeft wit dit. Er is geen schadelijk aftrekschaak.

37...Tf3+

Uit inertie ruil ik de torens, die ik beter op het bord had kunnen laten. Enige troost: het levert een interessante finale op.

38.Ke2 Txf2+ 39.Kxf2

Hier zien we meteen de reden dat ik dit seizoen zo'n remisekoning ben

(vijf keer in tien partijen!): had ik hier remise aangeboden, dan denk ik dat er een goede kans is dat wit het had aangenomen. Na zo goed te hebben gestaan kon ik dat echter niet over me krijgen. Ik wist mezelf ervan te overtuigen dat ik nog altijd beter stond. Als er vrijpionnen op beide vleugels zijn is de langbenige loper sterker dan een paard, nietwaar? Echt twee 'vleugels' waren het dan wel niet, maar de afstand tussen de a- en e-pion leek me groot genoeg. Een mooi staaltje jezelf voor de gek houden! In werkelijkheid is zwart in groot gevaar omdat zijn koning veel te ver van de witte vrijpion staat. Met hulp van het paard gaat die pion zwart zijn loper kosten.

39...Lf6?

Alleen 39...Lc1! is waarschijnlijk net goed genoeg voor remise, omdat zwart er één witte pion extra mee opruimt voordat hij zijn loper moet opgeven. Het volgende is allemaal uitgedokterd met de computer natuurlijk, en praktisch gesproken doet het er niet veel toe wat nou nog net wel en wat net niet remise is, maar het is allemaal wel rete-interessant: je kunt precies zien wat voor uiterste slimmigheden beide partijen hebben om elkaar naar het hoofd te gooien. Na 40.b3 zou zwart de vrijpion met 40...La3 blokkeren, dus moet wit de b-pion offeren en gaan rennen: 40.a4! Lxb2 41.a5 Le5 (41...Ld4+ ligt meer voor de hand, maar verliest geforceerd de d-pion: 42.Ke2 c4 43.Pe6 Lg1

44.Pf4+, waarna zwart uiteindelijk zijn loper voor de a-pion moet geven en een verloren eindspel overhoudt) 42.Pe6 (42.Pd7 Ld4+ 43.Ke2 c4 zou dan weer tot remise leiden, omdat de d-pion op het bord blijft) 42...Lb8 43.a6 (dreigt 44.Pf4+, aangezien na Lxf4 de pion doorloopt) 43...Kg4 44.Pd8 (dreigt 45.Pc6) 44...c4 (maakt veld c5 vrij voor de loper) 45.Pc6 Ld6 46.Ke2! (sterker dan 46.a7 Lc5+ 47.Ke2 Lxa7 48.Pxa7, waarna zwart met zijn drie pionnen gemakkelijk remise maakt) 46...Lc5 47.Pxe7! (en wel hierom, zei Cor van der Laak) 47...d4 48.Pc8 (het paard gaat terug om nog meer materiaal te veroveren) 48...Kf4 49.Pd6! (zo dus; na 49.a7 Lxa7 50.Pxa7 kan wit het zwarte pionnenduo niet bedreigen – als de witte koning op stap gaat dwingt zwart met d3 ruil van de laatste witte pion af) 49...Ke5 50.Pxc4+ Kd5 51.Pd2 en wit kan zijn tegenstander nog wel een tijdje kwellen, maar die moet met nauwkeurig spel remise kunnen bereiken.

40.c3 d4?

Zwart, die iets moest doen tegen de dreiging Pe6/Pd7, produceert in tijdnood een lelijke misser. Ik hield alleen rekening met ruil van de pionnen en zag over het hoofd dat wit ze in plaats daarvan op de verkeerde kleur vastlegt, waarna alles meteen duidelijk is. Na het betere 40...c4 kon wit waarschijnlijk winnen door te beginnen met 41.Pe6 (dreigt Pf4+) Kg4 42.a4 (42.Pc7? d4) Le5 43.a5.

Net als in de variant bij de vorige zet dwingt hij vervolgens de zwarte loper zich op te offeren voor de a-pion, maar wie zin heeft om te puzzelen kan zien dat het hem in dit geval niet lukt om ook nog de e-pion te veroveren. Het wordt dus b- en c-pion plus paard tegen c-, d- en e-pion. De zwarte koning moet in het midden blijven om de pionnen te beschermen tegen aanvallen van het paard. Dat biedt zijn collega de gelegenheid om langs de koningsvleugel binnen te komen en de partij met behulp van oppositie te beslissen.

41.c4! d3

Meteen 41...Le5 is ook hopeloos. Na 42.Pd7 Ld6 43.a4 kan zwart niet zowel de a-pion tegenhouden als de c-pion verdedigen.

42.a4 Lxb2 43.a5 Le5 44.Pd7 Ld4+ 45.Kf3 e5

Dreigt nog 46...e4+.

46.Pf6+ Kg6 47.Pe4 d2 48.Pxd2

Zwart geeft het op.

Chaos en genot

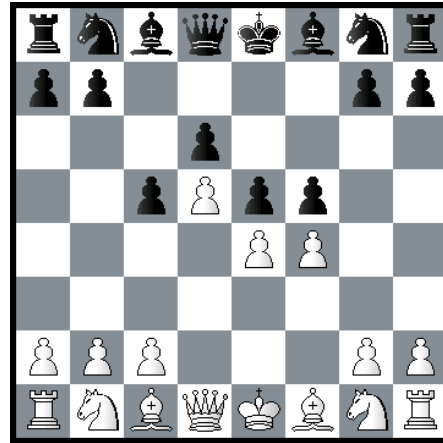
Mooie partijen zijn vaak juist die partijen die achter het bord bijna onbegrijpelijk zijn, maar toch wel aardig goed lijken te zijn. Uiteraard worden de beste dan ook nog eens met een positief resultaat afgesloten. Mijn partij tegen [redacted] was hiervan een schoolvoorbeeld. Al vroeg out of book, al snel in chaotische stellingen belandend, op zoek naar structuur, maar die nooit vindend. Beide partijen spelen goed (ook volgens de veredelde rekenmachine die ik er op zette), maar toch wordt er uiteindelijk naar winst toe gewerkt. Ah well kijk mee ...

1.d4 c5 2.d5 e5 3.e4 d6

Out of book voor mij, dus ik moet iets vinden wat er leuk uitziet..

4.f4 f5

Vanaf hier is ook [redacted] out of book. Gelukkig wist Henk Dissel later op het forum nog te melden dat we niet iets helemaal nieuws gevonden hadden. Deze zetten gingen nog terug tot een partij uit 1841, maar kwamen in zijn database toch ook maar vier keer voor. Dus zie hier onze uitgangspositie.

5.fxe5 Qh4+

Oeps, hier had ik wel naar gekeken bij het spelen van f4, maar nu kan g3 natuurlijk niet meer dus

6.Kd2

volgens de engine overigens niets mis mee, feitelijk gelijk.

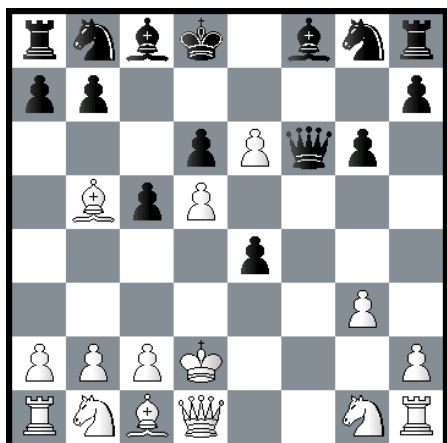
6...fxe4 zwart kiest niet voor het pionnetje winst na Qxe4 maar om mijn paard geen ruimte te geven en allerlei dreigingen in de stelling te houden.

7.e6 g6 8.Bb5+

Even een rokkade uit de stelling halen

8...Kd8 9.g3 Qf6

De stelling is zo dat zowel zwart als ik hier regelmatig meer dan 10 minuten over een zet nadachten.

10.Nh3

In een poging mijn toren in het spel te gaan betrekken en weer wat structuur in de chaos te krijgen speel ik de zet die dan toch een kleine plus weg weet te geven. Dit was dan ook typisch zo'n stelling die ik niet helemaal (of wellicht zelfs helemaal niet) doorgrondde. Maar wel een waar ik tegelijk al van genoot achter het bord, dit was mooi spelen.

10.. Qf5

het sterke antwoord van zwart. Ik dacht nu minder te staan, volgens de engine valt dat nog wel mee en is het gewoon gelijk. Zwart heeft tot op dit moment dan ook al wel één stuk ontwikkeld natuurlijk. Ook dit was weer zo'n stelling die veel denktijd gekost heeft. Moest het paard nu al naar f4? Toch gekozen voor eerst :

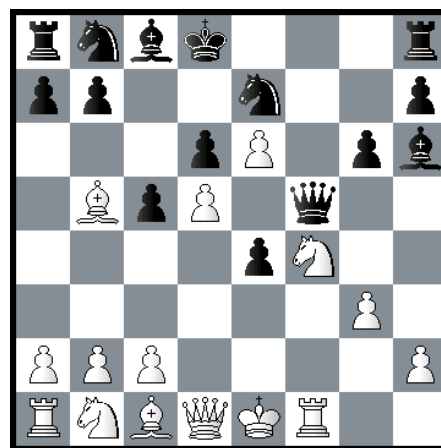
11.Rf1 Bh6+ 12.Nf4

Hier had ik g5 verwacht, te beantwoorden met Dh5. Of Dxd5, na Ke1 en dameruil blijft de e-pion van wit dan wel sterk dacht ik. Maar na

Lxf4 gxf4 is Lxe6 gewoon mogelijk, pionwinst, maar ten koste van wat?

12...Ne7 13.Ke1

Zwart ontwikkelt dan toch nog een stuk en ik mag weg uit de penning.

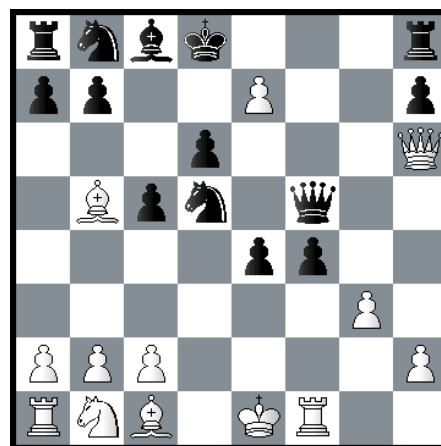

Dan volgt alsnog :

13. .. g5

Maar nu is het minder goed, dit is achteraf gezien waarschijnlijk zelfs de verliezende zet, al voelde dat tijdens de partij zeker nog niet zo.

14.Qh5 gxf4 15.Qxh6 Nxd5 16.e7+
Het moment dat ik echt het gevoel kreeg dat ik winnen kon.

16...Nxe7 17.Qxd6+ Bd7 18.Rxf4

Volgens de engine is het ook overwogen Lxf4 nog een stuk sterker. Dat heeft er vooral mee te maken na Tx zwart de druk kan verlichten met Dd5.

18...Qg6 19.Qxc5 Re8 20.Nc3 Nec6 21.Rf8 Ne5

De zet waar het over gaat van een flinke plus naar echt gewonnen. De rest dan ook slechts om de partij te completeren.

22.Rxe8+ Bxe8 23.Qxe5 Bxb5

24.Bg5+ Kd7 25.Nxb5 Nc6 26.Rd1+ Nd4 27.Rxd4+ (mist het nog één zet snellere mat na Qc7+) **27...Kc6 28.Rc4+ Kb6 29.Qc5+ Ka6 30.Nc7#**
1-0

Een aparte pot was het, chaos compleet, in de hoop dat ik nog veel van dit soort potten mag spelen en dan wil ik ook best soms (niet te vaak) de verliezende partij zijn. Een stuk leuker dan positionele schuifpartijen, naar mijn mening.

Bijzondere schaakspelen (2): café's

Zum alten Turm

Weisses Rössl

Laufer

Alexander

Maxima

Bauer

Het schaakspel en de horeca hebben vanouds een nauwe band met elkaar. Van de Weense koffiehuisen en de Parijse schaakcafés tot het inmiddels legendarische Ledig Erf en Zaal Dijckzigt: het edele spel laat zich goed verenigen met een goed glas en een gezellige (ooit rokerige) zaal, ter verkwikking van de geest.

Het bijzondere schaakspel van de vorige keer, met als onderwerp 'artiesten' was natuurlijk niet zo moeilijk.

Afgebeeld waren: Lee Towers, Tim Knol, dé Bisschop, Queen (Freddy Mercury), the King (Elvis) en Frans Bauer.

Heb jij ook een bijzonder schaakspel? Mail het door aan redactie@ucsderodeloper.nl.

Een gelukkig 2015, tot 7 januari!!